

МІНІСТЕРСТВО ЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ

вул. Митрополита Василя Липківського, 35, м. Київ, 03035, тел.: (044) 531-36-93; 206-38-44
E-mail: kanc@mev.gov.ua, сайт: <https://menr.gov.ua>, ідентифікаційний код 37552996

На № _____

Державна регуляторна
служба України

Щодо погодження проєкту Закону України

Відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» Міністерство енергетики України направляє на розгляд та погодження проєкт Закону України «Про енергетичну ефективність».

Додатки:

1. Проєкт Закону на 39 арк.
2. Порівняльна таблиця на 26 арк.
3. Аналіз регуляторного впливу на 32 арк.
4. Копія повідомлення про оприлюднення на 1 арк.
5. Копія наказу Міненерго на 22 арк.

В.о. Міністра

Ольга БУСЛАВЕЦЬ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про енергетичну ефективність

Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні засади відносин, що виникають у сфері забезпечення енергетичної ефективності під час виробництва, транспортування, передачі, розподілу, постачання та споживання енергії.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:
 - 1) вимога до екодизайну – вимога до продукту, що споживає енергію, чи до його проектування, спрямована на поліпшення його екологічних характеристик, або до надання інформації щодо екологічних аспектів цього продукту;
 - 2) високоефективна когенерація — комбіноване виробництво електричної та теплової енергії, що забезпечує економію первинної енергії, розраховану, на рівні мінімум 10% порівняно з еталонними значеннями при окремому виробництві тепла і електроенергії або комбіноване виробництво електричної та теплової енергії на дрібномасштабних і мікро-когенераційних установках, що забезпечує економію первинної енергії;
 - 3) дрібномасштабна когенераційна установка — когенераційна установка з установленою потужністю менше 1 МВт;
 - 4) екодизайн – інтеграція екологічних аспектів у процес розроблення продукту, що споживає енергію, з метою поліпшення екологічних характеристик такого продукту протягом всього його життєвого циклу;
 - 5) економія енергії – обсяг скорочення споживання енергії, який визначається шляхом зіставлення обсягів споживання, виміряних та/або розрахованих до та після впровадження заходів з енергоефективності із забезпеченням нормалізації зовнішніх умов, які впливають на енергоспоживання;
 - 6) енергетична ефективність – співвідношення між роботою, послугами, товарами або енергією на виході та витраченої енергії на вході;
 - 7) енергетичний аудит – систематична процедура збору та аналізу інформації щодо існуючого профілю з енергоспоживання будівель або груп будівель, процесів виробництва товарів (надання послуг, виконання робіт), обладнання, транспорту, результатом якого є визначення та розрахунок

економічно обґрунтованих рекомендацій щодо питомого скорочення споживання енергії або запобігання зростанню витрат енергії;

8) енергія – всі види палива та енергії, які використовуються в національній економіці, в тому числі природний газ, вугілля, нафта, нафтопродукти, скраплений газ, відновлювані джерела енергії, теплова енергія, електрична енергія та будь-які інші форми енергії, визначені у нормативних актах про статистику в галузі енергетики;

9) енергія, що використовується для задоволення неенергетичних потреб – паливно-енергетичні ресурси, використані як сировина в різних сферах промисловості;

10) енергетичний аудитор – фізична особа, яка отримала кваліфікаційний атестат та має право на здійснення енергетичного аудиту;

11) енергетичне маркування – подання споживачам інформації про рівень ефективності споживання енергоспоживчим продуктом енергії та інших ресурсів, а також додаткової інформації шляхом прикріплення (нанесення) енергетичної етикетки;

12) енергопостачальна організація – суб'єкт господарювання, що здійснює постачання енергії споживачу відповідно до законодавства та договору (в тому числі електропостачальник, постачальник природного газу, теплопостачальна організація);

13) ефективне централізоване теплопостачання – система централізованого теплопостачання, що використовує мінімум 50% відновлюваної енергії, або 50% скидної теплової енергії, або 75% теплової енергії, виробленої шляхом когенерації, або 50% сукупності таких видів енергії;

14) заходи з енергоефективності – заходи, результатом реалізації яких є зниження питомих витрат енергії, яке можна виміряти або розрахувати;

15) зобов'язальні сторони – електропостачальники, постачальники природного газу, які, відповідно до цього Закону, беруть участь в схемі зобов'язань з енергоефективності, за якою вони повинні забезпечити досягнення визначеної для них частки показника щорічного скорочення споживання енергії;

16) інтелектуальна система обліку – електронна система, здатна вимірювати енергію, що подається в мережу, або споживання енергії з мережі, надаючи більше інформації, ніж традиційне вимірювальний пристрій, і дозволяючи передавати і приймати дані в інформаційних, моніторингових і контрольних цілях за допомогою певної форми електронного зв'язку;

17) кінцеве споживання енергії – обсяг енергії, що постачається споживачам в секторі промисловості, секторі транспорту, житловому секторі, секторі послуг та сільськогосподарському секторі за винятком енергії, яка постачається для процесів її перетворення або трансформації та енергії, яка споживається енергетичним сектором;

18) мікро-когенераційна установка – когенераційна установка з максимальною потужністю менше 50 кВт;

19) первинне споживання енергії – валовий (сукупний) обсяг спожитої енергії в країні за винятком енергії, що використовується для задоволення неенергетичних потреб;

20) первинний енергетичний ресурс – це природний енергетичний ресурс, що не піддавався жодним штучним змінам, переробленням чи перетворенням;

21) продукт, що споживає енергію (енергоспоживчий продукт) – будь-який товар, який при використанні впливає на споживання енергії, і введений в обіг та/або в експлуатацію, в тому числі елементи, що можуть бути частиною таких продуктів, які введені в обіг та/або в експлуатацію як окремі частини продукту і екологічні характеристики яких можуть бути незалежно оцінені;

22) ринок енергосервісу – система відносин між замовниками та виконавцями під час придбання енергосервісу;

23) розумні мережі – електричні мережі, що об'єднують в економічно доцільний спосіб учасників ринку електричної енергії та дозволяють керувати передачею енергії та її споживанням з метою підвищення надійності електропостачання та безвідмовності роботи енергетичної системи;

24) система енергетичного менеджменту – комплекс взаємопов'язаних елементів, що формують систему управління енергетичним споживанням, яка включає в себе організаційну структуру, функції управління, обов'язки та відповідальність, стратегію, процедури, процеси, ресурси для формування, впровадження, досягнення цілей енергетичної ефективності;

25) скидна тепла енергія – вторинні енергетичні ресурси, які можуть бути використані для виробництва електричної та/або теплової енергії;

26) споживач – фізична особа, фізична особа-підприємець або юридична особа, що використовує енергію для власного споживання.

2. Інші терміни вживаються у значеннях наведених в Господарському кодексі України, законах України «Про запровадження нових інвестиційних можливостей, гарантування прав та законних інтересів суб'єктів підприємницької діяльності для проведення масштабної енергомодернізації», «Про ринок природного газу», «Про ринок електричної енергії», «Про стандартизацію», «Про теплопостачання», «Про публічні закупівлі», «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг», «Про енергетичну ефективність будівель», «Про комбіноване виробництво теплової та електричної енергії (когенерацію) та використання скидного енергопотенціалу».

Стаття 2. Предмет та сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини, що виникають у сфері забезпечення енергетичної ефективності, та спрямований на посилення енергетичної безпеки, збільшення доступності енергії для споживачів, конкурентний та сталий економічний розвиток, збереження первинних енергетичних ресурсів та скорочення викидів парникових газів.

2. Сфера забезпечення енергетичної ефективності охоплює заходи з енергоефективності, що здійснюються під час виробництва, транспортування, передачі, розподілу, постачання та споживання енергії.

Стаття 3. Державна політика у сфері забезпечення енергетичної ефективності

Основними заходами державної політики в сфері забезпечення енергетичної ефективності є:

- 1) усунення регуляторних бар'єрів здійснення заходів з енергоефективності;
- 2) зміцнення співробітництва між споживачами, виробниками, постачальниками енергії, державними органами та органами місцевого самоврядування з метою досягнення цілей та цільових показників у сфері забезпечення енергетичної ефективності;
- 3) популяризація та використання високоефективних технологій, систем енергетичного менеджменту, систем моніторингу споживання енергії;
- 4) стимулювання споживачів до використання енергії з відновлюваних джерел енергії та управління попитом;
- 5) законодавче впровадження фінансових та податкових механізмів стимулювання здійснення заходів з енергоефективності, з урахуванням вимог Податкового кодексу України та Бюджетного кодексу України;
- 6) сприяння розвитку ринку енергосервісу;
- 7) сприяння розвитку ефективного централізованого теплопостачання та високоефективної когенерації, сприяння доступу до енергосистеми електроенергії від високоефективної когенерації;
- 8) сприяння проведенню систематичних комплексних досліджень у сфері енергоефективності для розробки наукових основ створення новітніх енергоефективних процесів і технологій.

Стаття 4. Управління у сфері забезпечення енергетичної ефективності

1. Управління у сфері забезпечення енергетичної ефективності у межах своїх повноважень здійснюють:

- 1) Кабінет Міністрів України;
- 2) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель;
- 3) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель та інших споруд) та у сфері нагляду (контролю) у галузях електроенергетики і теплопостачання;
- 4) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних

ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива;

5) місцеві державні адміністрації;

6) органи місцевого самоврядування.

2. Кабінет Міністрів України через систему органів виконавчої влади:

1) забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності;

2) організовує розроблення, затверджує та забезпечує виконання загальнодержавних програм розвитку сфери забезпечення енергетичної ефективності;

3) забезпечує розроблення і здійснення заходів щодо створення інфраструктури, матеріально-технічної бази та інших умов, необхідних для забезпечення енергетичної ефективності;

4) видає у межах своїх повноважень нормативно-правові акти з питань забезпечення енергетичної ефективності;

5) здійснює інші повноваження, визначені законом.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель:

1) здійснює нормативно-правове регулювання у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель;

2) здійснює інформаційно-консультативне забезпечення з питань підвищення рівня енергетичної ефективності будівель;

3) подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо визначення пріоритетних напрямів діяльності, затвердження державних цільових програм у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель, та видатків Державного бюджету на їх реалізацію;

4) здійснює інші повноваження, визначені законом.

4. центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель та інших споруд) та у сфері нагляду (контролю) у галузях електроенергетики і теплопостачання;

1) спрямовує та координує діяльність іншими центральними органами виконавчої влади заходів з питань забезпечення енергетичної ефективності (крім питань забезпечення енергоефективності будівель та інших споруд);

2) подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо визначення пріоритетних напрямів діяльності, затвердження державних цільових програм у сфері забезпечення енергетичної ефективності (крім питань забезпечення енергоефективності будівель та інших споруд), та видатків Державного бюджету на їх реалізацію;

3) здійснює нормативно-правове регулювання у сфері забезпечення енергетичної ефективності (крім питань забезпечення енергоефективності будівель);

4) здійснює інформаційно-консультативне забезпечення з питань підвищення рівня енергетичної ефективності (крім питань забезпечення енергоефективності будівель та інших споруд);

5) здійснює інші повноваження, визначені законом.

5. Центральний орган виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива:

1) розробляє державні цільові програми у сфері забезпечення енергетичної ефективності;

2) разом із заінтересованими органами державної влади та органами місцевого самоврядування розробляє Національні плани дій з енергоефективності, здійснює моніторинг їх реалізації та звітує Кабінету Міністрів України про стан виконання цих планів;

3) сприяє впровадженню системи енергетичного менеджменту та енергетичного аудиту;

4) розробляє технічні регламенти у визначених сферах діяльності відповідно до Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»;

5) здійснює інші повноваження, визначені законом.

6. Інші центральні органи виконавчої влади:

1) здійснюють підготовку пропозицій щодо реалізації у відповідній галузі економіки державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності, створюють організаційно-економічні механізми підтримки її реалізації;

2) відповідно до компетенції беруть участь у розробленні Національних планів дій з енергоефективності, виконанні заходів з енергоефективності, здійсненні моніторингу їх реалізації та звітуванні Кабінету Міністрів України про стан виконання цих планів;

3) здійснюють інші повноваження, визначені законом.

7. Місцеві державні адміністрації:

1) розробляють проекти регіональних програм забезпечення енергоефективності та забезпечують їх виконання;

2) розробляють та вносять пропозиції до проектів державних цільових програм у сфері забезпечення енергетичної ефективності;

3) надають відповідним радам пропозиції щодо створення регіональних фондів для фінансової підтримки програм енергоефективності, заходів з енергоефективності;

4) здійснюють інші повноваження, визначені законом.

8. Органи місцевого самоврядування відповідно до їх компетенції:
- 1) розробляють та затверджують плани дій сталого енергетичного розвитку;
 - 2) затверджують місцеві програми забезпечення енергоефективності;
 - 3) забезпечують впровадження систем енергетичного менеджменту на об'єктах, які перебувають в їх управлінні (віданні);
 - 4) створюють місцеві фонди для фінансової підтримки енергоефективних програм та планів дій сталого енергетичного розвитку, заходів з енергоефективності, та здійснюють контроль фінансування;
 - 5) реалізують заходи з енергоефективності у відповідних населених пунктах, здійснюють контроль за виконанням таких заходів.
 - 6) здійснює інші повноваження, визначені законом.

Стаття 5. Національні цілі та плани дій з енергоефективності

1. Державна політика у сфері забезпечення енергетичної ефективності спрямована на досягнення Національної цілі з енергоефективності, що встановлюється в Національному плані дій з енергоефективності.

2. Національна ціль з енергоефективності розраховується в абсолютних значеннях первинного споживання енергії та кінцевого споживання енергії центральним органом виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива. При розрахунку Національної цілі з енергоефективності враховуються вимоги актів законодавства Європейського Союзу, нормативно-правової бази Енергетичного Співтовариства, положення цього Закону, інших стратегічних документів, що визначають планові показники в сфері енергоефективності, заходів стимулювання енергоефективності.

3. При розрахунку Національної цілі з енергоефективності враховуються заходи, визначені цим Законом, раніше впроваджені заходи з енергоефективності, а також чинники, що впливають на первинне споживання енергії, зокрема:

- економічно обґрунтований потенціал з енергоефективності;
- тренд та прогнози змін валового внутрішнього продукту;
- зміни щодо експорту та імпорту енергії;
- стан та розвиток відновлюваної енергетики, атомної енергетики та інших сфер енергетики, технологій поглинання та зберігання вуглецю;
- інші чинники.

4. З метою досягнення Національної цілі з енергоефективності центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, розробляється Національний план дій з енергоефективності (далі – Національний план), який затверджується Кабінетом Міністрів України.

Національний план переглядається кожні три роки.

Протягом трьох місяців з дня затвердження (перегляду) Національного плану центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, подає його до Секретаріату Енергетичного Співтовариства.

5. Національний план містить:

- 1) перелік заходів з енергоефективності, зокрема у виробництві, транспортуванні, передачі, розподілі та споживанні енергії та строки їх реалізації;
- 2) джерела та обсяги фінансування заходів з енергоефективності;
- 3) розрахунковий обсяг економії енергії при здійсненні заходів з енергоефективності;
- 4) опис методичних підходів до розрахунку досягнутого обсягу економії енергії при впровадженні заходів з енергоефективності;
- 5) іншу інформацію відповідно до вимог актів законодавства Європейського Союзу, нормативно-правової бази Енергетичного Співтовариства.

6. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, здійснює систематичний моніторинг виконання Національного плану та подає щороку до десятого числа другого місяця, що настає за звітним періодом, центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель та інших споруд) та у сфері нагляду (контролю) у галузях електроенергетики і теплопостачання, зведену інформацію про хід його виконання та оприлюднює її на своєму офіційному веб-сайті.

7. Порядок здійснення збору первинної інформації, моніторингу та оцінки виконання Національного плану, в тому числі через Національну систему енергетичного моніторингу (за наявності такої системи) визначається Кабінетом Міністрів України.

8. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері забезпечення ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, має право отримувати інформацію від органів державної влади, органів місцевого самоврядування та юридичних осіб, що відповідають за реалізацію заходів Національного плану, необхідну для виконання ним своїх повноважень відповідно до вимог цього Закону.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування надають інформацію про результати виконання заходів з енергоефективності центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива або розміщують її

в Національній системі моніторингу (за наявності такої системи), в порядку збору первинної інформації, моніторингу та оцінки виконання Національного плану.

Юридичні особи, що беруть участь в реалізації заходів Національного плану, надають інформацію про результати виконання заходів з енергоефективності центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива або розміщують її в Національній системі енергетичного моніторингу (за наявності такої системи) в порядку збору первинної інформації, моніторингу та оцінки виконання Національного плану.

9. Обласні державні адміністрації можуть затверджувати регіональні плани дій з енергоефективності, про що інформують центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива.

10. Органи місцевого самоврядування можуть розробляти та затверджувати плани дій сталого енергетичного розвитку, в якому містяться заходи, що повинні вживатись з метою досягнення цілей у сферах енергоефективності, енергетичного розвитку та адаптації до змін клімату, в тому числі щодо зменшення викидів діоксиду вуглецю, з урахуванням цілей Європейського Союзу у зазначених сферах.

11. Цілі та заходи регіональних планів дій з енергоефективності та планів дій сталого енергетичного розвитку узгоджуються з Національною ціллю з енергоефективності та Національним планом дій.

12. З метою сприяння підвищенню енергетичної ефективності будівель і досягнення Національної цілі з енергоефективності в частині скорочення питомого споживання енергії в будівлях центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель розробляється довгострокова Стратегія термомодернізації будівель відповідно до положень Закону України «Про енергетичну ефективність будівель», яка затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 6. Придбання енергоспоживчих продуктів (товарів) та послуг, пов'язаних зі споживанням енергії, а також придбання чи найм (оренда) будівель

1. У випадку здійснення центральними органами виконавчої влади закупівель енергоспоживчих продуктів (товарів) і послуг, для надання яких використовуються енергоспоживчі продукти, клас енергетичної ефективності таких продуктів (товарів) повинен відповідати максимальному класу енергетичної ефективності, встановленому нормативно-правовими актами у сфері енергетичного маркування або індикативним показникам, визначеним нормативно-правовими актами у сфері екодизайну.

2. Дія частини першої цієї статті не поширюється на випадки:

1) коли предметом закупівлі є енергоспоживчі продукти (товари) і послуги, для надання яких використовуються енергоспоживчі продукти, вартість

яких є меншою вартості предмета закупівлі, визначеної в пункті першому частини першої статті 3 Закону України «Про публічні закупівлі»;

2) коли предметом закупівлі є енергоспоживчі продукти (товари) і послуги, для надання яких використовуються енергоспоживчі продукти, які закупаються відповідно до Закону України «Про особливості здійснення закупівель товарів і послуг для гарантованого забезпечення потреб оборони»;

3) наявності підстав, що підтверджують економічну та технічну недоцільність застосування частини першої цієї статті на момент придбання відповідних продуктів (товарів) і послуг.

Підтвердження економічної та технічної недоцільності придбання енергоспоживчих продуктів (товарів), які відповідають максимальному класу енергетичної ефективності або індикативним показникам, визначеним нормативно-правовими актами у сфері екодизайну, чи придбання послуг, для надання яких використовуються такі продукти (товари), здійснюється у порядку, який враховує, зокрема оцінку вартості життєвого циклу продукції, та затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері публічних закупівель.

3. У випадку придбання чи укладення договорів найму (оренди) будівель центральними органами виконавчої влади, предметом таких договорів можуть бути виключно будівлі, які відповідають мінімальним вимогам до енергетичної ефективності будівель.

4. Дія частини третьої цієї статті не поширюється на випадки:

1) придбання та найму (оренди) будівель з метою їх реконструкції або знесення;

2) придбання будівель з метою їх подальшого продажу без використання для власних потреб;

3) придбання та найму (оренди) будівель, що є об'єктами культурної спадщини;

4) наявності підстав, що підтверджують економічну та технічну недоцільність її застосування на момент придбання чи укладення договорів найму (оренди) будівель.

Підтвердження економічної та технічної недоцільності придбання чи укладення договорів найму (оренди) будівель, які відповідають мінімальним вимогам до енергетичної ефективності будівель, здійснюється у порядку, що затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель.

5. Розробка та затвердження примірних технічних специфікацій щодо проведення закупівель енергоспоживчих продуктів (товарів) чи послуг, для надання яких використовуються енергоспоживчі продукти, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива

(крім питань забезпечення енергоефективності будівель), спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері публічних закупівель.

6. Органи державної влади (органи законодавчої влади, органи виконавчої влади, органи судової влади), та правоохоронні органи держави, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, об'єднання територіальних громад оцінюють можливість укладення енергосервісного договору у разі закупівлі електричної енергії, природного газу, теплової енергії, послуг з постачання гарячої води.

Оцінка можливості укладення енергосервісних договорів здійснюється відповідно до методики, що затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель.

Стаття 7. Вимоги до екодизайну продуктів, пов'язаних із споживанням енергії

1. Для енергоспоживчих продуктів можуть встановлюватися вимоги до екодизайну, яким такі продукти повинні відповідати під час їх введення в обіг та/або в експлуатацію на підставі технічних регламентів.

2. Вимоги до екодизайну енергоспоживчих продуктів та межі для визначення цих вимог установлюються технічними регламентами що розробляються з урахуванням відповідних актів законодавства Європейського Союзу.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, здійснює інформування:

1) виробників та імпортерів енергоспоживчих продуктів про вимоги до екодизайну таких продуктів;

2) виробників енергоспоживчих продуктів, зокрема суб'єктів мікропідприємництва, малого та середнього підприємництва про можливості та доцільність впровадження екологічно обґрунтованих підходів, у тому числі заходів з енергоефективності, на етапі проектування таких продуктів;

3) споживачів про переваги використання енергоспоживчих продуктів, які відповідають вимогам екодизайну.

4. Оцінка відповідності вимогам до екодизайну здійснюється у порядку, визначеному Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».

Стаття 8. Забезпечення щорічного підвищення енергоефективності споживання енергії

1. З метою забезпечення сталого підвищення енергоефективності кінцевого споживання енергії встановлюється цільовий показник щорічного скорочення споживання енергії.

Цільовий показник щорічного скорочення споживання енергії

розраховується в абсолютних значеннях первинного споживання енергії та кінцевого споживання енергії центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, та затверджується Кабінетом Міністрів України.

Цільовий показник щорічного скорочення споживання енергії повинен становити не менше ніж 0,7% від сукупного річного обсягу постачання енергії споживачам енергопостачальними організаціями, усередненого за період з 1 січня 2013 року по 31 грудня 2015 року.

Обсяги постачання енергії у сфері транспорту не враховуються під час розрахунку та встановлення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії, зазначеного в частині першій цієї статті.

2. Методика визначення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель), з урахуванням вимог актів законодавства Європейського Союзу, нормативно-правової бази Енергетичного Співтовариства.

Під час розрахунку та встановлення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії в частині скорочення споживання теплової енергії, рівень споживання теплової енергії повинен бути приведений до нормалізованих умов, а також враховується дотримання температурного графіка регулювання теплової мережі.

3. Досягнення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії забезпечується шляхом здійснення діяльності Фондом енергоефективності, а також організаційно-економічних та правових заходів з енергоефективності.

До організаційно-економічних та правових заходів з енергоефективності належить:

1) розроблення та виконання державних цільових програм у сфері забезпечення енергетичної ефективності, запровадження інших механізмів фінансування заходів з енергоефективності;

2) удосконалення правових засад оподаткування енергії та викидів двоокису вуглецю, з урахуванням вимог Податкового кодексу України;

3) прийняття стандартів, норм та правил щодо підвищення енергетичної ефективності товарів та послуг, включаючи будівлі та транспортні засоби (крім випадків, коли прийняття таких стандартів, норм і правил є обов'язковим відповідно до вимог актів законодавства Європейського Союзу, нормативно-правової бази Енергетичного Співтовариства);

4) запровадження енергетичного маркування (крім випадків, коли здійснення енергетичного маркування є обов'язковим відповідно до вимог актів законодавства Європейського Союзу, нормативно-правової бази Енергетичного Співтовариства) та екодизайну;

5) інші заходи, результатом яких є забезпечення щорічної економії енергії при постачанні енергії.

4. У випадку недосягнення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії шляхом здійснення діяльності Фондом енергоефективності та організаційно-економічних чи правових заходів з енергоефективності рішенням Кабінету Міністрів України може бути запроваджено схему зобов'язань з енергоефективності, за якою зобов'язальні сторони повинні забезпечити досягнення визначеного для них показника щорічного скорочення споживання енергії, забезпечуючи відповідну економію енергії, яка є результатом впровадження прийнятних заходів з енергоефективності на рівні кінцевих споживачів енергії.

5. Рішення про запровадження схеми зобов'язань з енергоефективності повинне містити, зокрема:

1) частину цільового показника щорічного скорочення споживання енергії, що повинна бути досягнута зобов'язальними сторонами за рахунок схеми зобов'язань з енергоефективності;

2) обсяг постачання енергії, до досягнення якого електропостачальники, постачальники природного газу звільняються від зобов'язання з участі в схемі зобов'язань з енергоефективності;

3) строк, на який впроваджується схема зобов'язань з енергоефективності;

4) строк, протягом якого зобов'язальні сторони повинні досягнути їх частини цільового показника щорічного скорочення споживання енергії.

6. Цільовий показник щорічного скорочення споживання енергії для зобов'язальних сторін розраховується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

7. Зобов'язальні сторони забезпечують щорічне скорочення споживання енергії шляхом:

1) впровадження прийнятних заходів з енергоефективності на рівні кінцевих споживачів енергії (в тому числі кінцевих споживачів, що мають договірні відносини з іншими енергопостачальними організаціями);

2) залучення енергосервісних та інших компаній для реалізації прийнятних заходів з енергоефективності на рівні кінцевих споживачів енергії;

3) сплати внеску до Фонду енергоефективності.

8. Перелік прийнятних заходів з енергоефективності в рамках схеми зобов'язань з енергоефективності затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель).

9. Методика визначення розмірів внесків зобов'язальних сторін до Фонду енергоефективності встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель).

10. Моніторинг та оцінка результатів досягнення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Моніторинг та оцінка результатів досягнення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії здійснюється на принципах прозорості, суттєвості та недопущення подвійного врахування економії енергії від заходів.

При оцінці досягнення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії до розрахунку може включатися економія енергії, досягнута в результаті реалізації заходів з енергоефективності, впроваджених з 31 грудня 2008 року, що впливають на скорочення споживання енергії після введення в дію цього Закону, та можуть бути виміряні та оцінені.

11. Зобов'язальні сторони подають інформацію про досягнення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива відповідно до порядку моніторингу та оцінки результатів досягнення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії або розміщують її в Національній системі енергетичного моніторингу (за наявності такої системи).

12. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті інформацію щодо досягнення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії протягом звітного року.

13. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, кожні три роки до 30 квітня повідомляє Секретаріат Енергетичного Співтовариства про досягнення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії протягом трирічного періоду, що передує року, в якому подається відповідне повідомлення.

Стаття 9. Енергетичний аудит

1. Енергетичний аудит здійснюється енергетичним аудитором, кваліфікація якого підтверджена в установленому порядку та який є незалежним і немає конфлікту інтересів.

Для цілей цього Закону конфліктом інтересів вважається наявність у енергетичного аудитора приватного інтересу у результатах енергетичного аудиту, що може вплинути на об'єктивність чи неупередженість прийняття ним рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час проведення енергетичного аудиту.

Енергетичний аудит може здійснюватися особою, що перебуває у трудових відносинах з підприємством, установою, організацією, в якій здійснюється енергетичний аудит, та яка є енергетичним аудитором з підтвердженою в установленому порядку кваліфікацією, крім випадків, коли проведення енергетичного аудиту є однією з умов отримання державної підтримки.

2. Енергетичний аудит здійснюється на договірних засадах, окрім енергетичного аудиту, що здійснюється особами, що перебувають у трудових відносинах з підприємством, установою, організацією, в якій здійснюється енергетичний аудит.

3. Істотними умовами договору про проведення енергетичного аудиту є:

- 1) строк проведення енергетичного аудиту;
- 2) вартість енергетичного аудиту, яка визначається відповідно до Методики примірного розрахунку вартості енергетичного аудиту встановленої Кабінетом Міністрів України;
- 3) зобов'язання повідомити замовника про наявність конфлікту інтересів;
- 4) межі здійснення енергетичного аудиту;
- 5) порядок проведення енергетичного аудиту;
- 6) результат енергетичного аудиту;
- 7) вимоги до звіту з енергетичного аудиту;
- 8) порядок визначення та компенсації шкоди, яка може бути заподіяна енергоаудитором внаслідок неякісного та/або несвоєчасного виконання покладених на нього обов'язків або у разі надання недостовірних результатів енергетичного аудиту;
- 9) умова щодо звільнення від відповідальності енергоаудитора у разі надання замовником енергетичного аудиту недостовірних даних, що спричинили спотворення результатів такого енергетичного аудиту.

4. Процедура здійснення енергетичного аудиту та вимоги до неї встановлюються національними стандартами, гармонізованими з міжнародними та регіональними стандартами.

5. За результатами здійснення енергетичного аудиту складається звіт з енергетичного аудиту. Мінімальні вимоги до структури та змісту звіту з енергетичного аудиту затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії

та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель).

6. Підтвердження кваліфікації осіб, які мають намір провадити діяльність із здійснення енергетичного аудиту за відповідним напрямом (будівлі, промисловість, енергетика, транспорт) проводиться кваліфікаційними комісіями та за результатами незалежного тестування відповідно до Порядку проведення незалежного тестування осіб, які мають намір провадити діяльність із здійснення енергетичного аудиту, встановленого Кабінетом Міністрів України. Кваліфікаційні комісії створюються установами та організаціями, які були акредитовані у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.

Порядок підтвердження кваліфікації осіб, які мають намір провадити діяльність із здійснення енергетичних аудитів та кваліфікаційні вимоги до енергетичних аудиторів, затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель).

За результатами підтвердження кваліфікації осіб, які мають намір провадити діяльність із здійснення енергетичних аудитів надається кваліфікаційний атестат.

Термін дії кваліфікаційного атестата становить п'ять років. До підтвердження кваліфікації допускаються особи, які одночасно відповідають таким вимогам:

- 1) здобули відповідну вищу освіту не нижче другого (магістерського) рівня вищої освіти;
- 2) пройшли підготовку (навчання) за відповідним напрямом (будівлі, промисловість, енергетика, транспорт);
- 3) мають досвід роботи не менш ніж три роки в сферах енергетики, енергетичної ефективності, енергозбереження, енергетичного аудиту, сертифікації енергетичної ефективності будівель, будівництва та архітектури або житлово-комунального господарства;
- 4) брали участь у здійсненні не менш ніж трьох енергетичних аудитів (або склали не менш, ніж три енергетичні сертифікати у випадку підтвердження кваліфікації для проведення енергетичних аудитів будівель).

7. Кваліфікаційна комісія відмовляє у видачі кваліфікаційного атестата в разі не складання особою кваліфікаційного іспиту та/або незалежного тестування. Особа, якій відмовили у видачі кваліфікаційного атестата у разі не складання нею кваліфікаційного іспиту, має право на проходження повторної атестації не раніше ніж через місяць після прийняття рішення про таку відмову.

8. Кваліфікаційна комісія приймає рішення про анулювання кваліфікаційного атестата енергетичного аудитора або відмовляє у видачі кваліфікаційного атестата при проведенні підтвердження кваліфікації, яку проходить особа після закінчення строку дії кваліфікаційного атестата, в разі наявності інформації:

1) про невідповідність вимогам законодавства двох або більше складених енергетичним аудитором звітів з енергетичного аудиту, що надійшла за результатами проведеного моніторингу відповідно до частини сімнадцятої цієї статті;

2) про судові рішення, що набрало законної сили щодо наявності конфлікту інтересів при проведенні енергетичної аудиту, які вплинули чи могли вплинути на результати такого енергетичної аудиту.

Особа, кваліфікаційний атестат якої анульовано або якій відмовлено у видачі кваліфікаційного атестата при проведенні підтвердження кваліфікації відповідно до цієї частини має право на повторне проходження підтвердження кваліфікації не раніше, ніж через два роки після прийняття відповідного рішення кваліфікаційною комісією.

9. Енергетичні аудитори під час провадження своєї діяльності мають право:

1) самостійно обирати форми і методи проведення енергетичного аудиту відповідно до національних стандартів, гармонізованих з міжнародними та регіональними стандартами;

2) отримувати від замовника енергетичного аудиту необхідні документи та інформацію для проведення енергетичного аудиту;

3) страхувати свою професійну відповідальність відповідно до законодавства.

10. Енергетичні аудитори під час провадження своєї діяльності зобов'язані:

1) дотримуватися вимог цього Закону та інших нормативно-правових актів, стандартів, технічних регламентів, норм і правил у сфері енергетичної ефективності, принципів незалежності;

2) зберігати в таємниці інформацію, отриману під час провадження своєї діяльності, не розголошувати відомості, що становлять предмет комерційної таємниці, і не використовувати їх у своїх інтересах або в інтересах третіх осіб, дотримуватися вимог законодавства про захист персональних даних;

3) відповідати перед замовником енергетичного аудиту за порушення умов договору відповідно до договору та закону.

11. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, формує, веде та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті базу даних енергетичних аудиторів.

Доступ до бази даних енергетичних аудиторів є безоплатним.

12. Порядок формування, ведення та оприлюднення бази даних енергетичних аудиторів затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель).

13. Інформація про енергетичних аудиторів, які підлягають внесенню до бази енергетичних аудиторів, у тому числі інформація про відмову у видачі кваліфікаційного атестата, його анулювання, надається в електронній формі кваліфікаційними комісіями, які провели їх підтвердження кваліфікації, протягом десяти робочих днів з дня прийняття рішення про видачу кваліфікаційного атестата, анулювання кваліфікаційного атестата енергетичного аудитора або відмову у видачі кваліфікаційного атестата.

14. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, вносить до бази даних енергетичних аудиторів подану кваліфікаційними комісіями інформацію про енергетичних аудиторів протягом десяти робочих днів з дня її надходження.

Порядок обміну інформацією між центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива та кваліфікаційними комісіями визначається Кабінетом Міністрів України.

15. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, формує, веде та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті базу даних енергетичних аудитів.

Порядок формування, ведення та оприлюднення бази даних енергетичних аудитів, а також вимоги до форми, змісту та строків надання звіту з енергетичного аудиту затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель).

Не підлягає опублікуванню інформація щодо найменування суб'єкта господарювання, його місцезнаходження, ідентифікаційного коду з Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України, обсягу прибутку.

17. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива здійснює незалежний моніторинг витягів зі звітів з енергетичного аудиту (далі – моніторинг енергетичних аудитів) у порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель).

У разі, якщо за результатами моніторингу енергетичних аудитів було виявлено, що витяги зі звітів з енергетичного аудиту не відповідають вимогам законодавства, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну

політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива надсилає повідомлення енергетичному аудиту про те, що у разі повторного порушення законодавства енергетичним аудитором відповідна інформація буде передана кваліфікаційним комісіям для прийняття рішень відповідно до вимог цього Закону.

Інформація про невідповідність звіту з енергетичного аудиту вимогам законодавства, виявлена за результатами незалежного моніторингу, надається замовнику енергетичного аудиту.

У разі наявності п'яти кваліфікаційних атестатів, що анульовані за результатами моніторингу (крім випадків анулювання кваліфікаційного атестату з підстав наявності конфлікту інтересів при проведенні енергетичного аудиту, які вплинули чи могли вплинути на результати такого енергетичного аудиту), виданих однією кваліфікаційною комісією, акредитація такої кваліфікаційної комісії анулюється у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

18. Проведення енергетичного аудиту кожні чотири роки, починаючи з дати проведення останнього енергетичного аудиту, є обов'язковим для:

суб'єктів великого підприємництва;

суб'єктів господарювання, що планують отримувати державну підтримку на здійснення заходів з енергоефективності.

Перший енергетичний аудит проводиться протягом трьох років з дня введення в дію цього Закону або до отримання державної підтримки. У випадку не проведення обов'язкового енергетичного аудиту суб'єкти великого підприємництва, а також інші суб'єкти господарювання у випадку отримання державної підтримки на здійснення заходів з енергоефективності несуть відповідальність відповідно до закону.

Суб'єкти великого підприємництва, а також інші суб'єкти господарювання у випадку отримання державної підтримки на здійснення заходів з енергоефективності звільняються від обов'язку проведення енергетичного аудиту у разі запровадження системи енергетичного або екологічного менеджменту, яка сертифікована відповідно до гармонізованих європейських та міжнародних стандартів та яка передбачає проведення енергетичного аудиту відповідно до вимог, визначених законом.

19. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, забезпечує:

1) оприлюднення та доступ споживачів до інформації про порядок та особливості підтвердження кваліфікації осіб, які мають намір провадити діяльність із здійснення енергетичного аудиту;

2) доступність та популяризацію переваг енергетичних аудитів;

3) проведення незалежного моніторингу енергетичних аудитів.

20. Сертифікація енергетичної ефективності, діяльність фахівців з аудиту енергетичної ефективності будівель та професійна атестація осіб, які мають намір

провадити діяльність із сертифікації енергетичної ефективності, незалежний моніторинг енергетичних сертифікатів здійснюються у порядку та з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про енергетичну ефективність будівель».

21. З метою підтримки ініціатив щодо енергоефективності, проведення енергетичних аудитів і підтримки здійснення заходів з енергоефективності суб'єктами мікро-, малого та середнього підприємництва можуть впроваджуватися державні цільові економічні програми енергоефективності.

Стаття 10. Системи енергетичного менеджменту

1. Системи енергетичного менеджменту впроваджується фахівцем з енергетичного менеджменту (групою фахівців).

Енергетичний моніторинг є невід'ємною складовою системи енергетичного менеджменту.

2. Сертифікація систем енергетичного або екологічного менеджменту здійснюється установами, акредитованими національним органом України з акредитації.

3. Органи місцевого самоврядування, органи державної влади, суб'єкти господарювання впроваджують системи енергетичного менеджменту з метою:

- 1) аналізу споживання енергетичних ресурсів;
- 2) планування, реалізації та моніторингу результатів впровадження заходів з енергоефективності, в тому числі в будівлях, що фінансуються з державного та місцевих бюджетів та/або в будівлях, які впровадили заходи за рахунок державної або місцевої підтримки;
- 3) виконання цілей Національного плану дій з енергоефективності;
- 4) розроблення та реалізації державних, місцевих програм енергоефективності та планів дій сталого енергетичного розвитку (змін клімату);
- 5) інших дій, направлених на підвищення енергоефективності споживачів енергії.

4. Органи державної влади запроваджують та забезпечують функціонування систем енергетичного менеджменту на об'єктах, які перебувають в їх управлінні (віданні).

Рішення про затвердження положення про запровадження системи енергетичного менеджменту приймається керівником відповідного органу державної влади.

Примірні функції та обов'язки енергетичного менеджера органу державної влади розробляються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива та затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення

енергоефективності будівель).

5. Органи місцевого самоврядування впроваджують системи енергетичного менеджменту на об'єктах, які перебувають в їх управлінні (віданні).

Рішення про затвердження положення про запровадження системи енергетичного менеджменту приймається місцевою радою.

З метою виконання функції системи енергетичного менеджменту енергопостачальні організації надають за запитом органу місцевого самоврядування інформацію щодо обсягів поставленої енергії цими енергопостачальними організаціями та інформацію щодо спожитої енергії споживачами, розміщеними в межах відповідних адміністративно-територіальних одиниць з урахуванням законодавства щодо захисту персональних даних та забезпечення комерційної таємниці.

6. Положення про запровадження системи енергетичного менеджменту в органах державної влади або органах місцевого самоврядування визначає, окрім іншого, організаційну структуру управління енергоспоживанням, підготовкою та реалізацією енергоефективних заходів, вимоги, функції, обов'язки та повноваження структурних підрозділів та спеціалістів органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо здійснення енергоменеджменту, моніторингу, контролю та аналізу показників енергоспоживання та енергоефективності, реалізації енергоефективних заходів.

7. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування впроваджують порядок використання економії коштів, що виникла в результаті функціонування системи енергетичного менеджменту для фінансового стимулювання закладів бюджетної сфери, їх посадових осіб та посадових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування, відповідальних за впровадження заходів економії комунальних послуг та енергії (далі – порядок використання економії коштів).

Примірний порядок використання економії коштів розробляється центральним органам виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива та затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель).

Економія коштів, що виникла в результаті функціонування системи енергетичного менеджменту, визначається відносно базового рівня енергетичної ефективності з урахуванням дотримання повітряно-теплого режиму, рівня освітлення, інших вимог утримання будівель, що визначені санітарними нормами та правилами в галузі організації праці, утримання будинків, будівель, споруд.

Базовий рівень енергетичної ефективності щодо об'єктів, які перебувають в управлінні (віданні) органів місцевого самоврядування, органів державної влади (крім житлових та громадських будівель) визначається відповідно до методики,

затвердженої центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель).

Базовий рівень енергетичної ефективності щодо житлових та громадських будівель, які перебувають в управлінні (віданні) органів місцевого самоврядування, органів державної влади визначається відповідно до методики, затвердженої центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель.

8. Обов'язковою умовою отримання державної підтримки (фінансової допомоги) на впровадження заходів з енергоефективності органами місцевого самоврядування є функціонування системи енергоменеджменту у таких органах.

9. У випадку надання суб'єктам господарювання державної підтримки (допомоги) на здійснення енергоефективних заходів надавач такої підтримки (допомоги) може визначити однією з умов державної підтримки (допомоги) обов'язкову наявність сертифікованої системи енергетичного менеджменту.

Системи енергетичного менеджменту суб'єктів господарювання повинні бути сертифіковані акредитованими в Україні органами сертифікації відповідно до гармонізованих європейських та міжнародних стандартів.

10. З метою систематизації інформації центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива веде реєстр суб'єктів господарювання, що отримали сертифікати систем енергетичного менеджменту та екологічного менеджменту.

Орган сертифікації надає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива інформацію щодо сертифікації систем енергетичного та або екологічного менеджменту суб'єктів господарювання в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Реєстр суб'єктів господарювання, що отримали сертифікати систем енергетичного менеджменту або екологічного менеджменту публікується на сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива.

З метою моніторингу стану впровадження систем енергетичного менеджменту органів державної влади та органів місцевого самоврядування центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива веде реєстр органів державної влади та органів місцевого самоврядування, в яких впроваджено систему енергетичного менеджменту.

11. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування надають центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної

політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива інформацію про стан впровадження систем енергетичного менеджменту за формою та в терміни, визначені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива або розміщують її в Національній системі енергетичного моніторингу (за наявності такої системи).

Реєстр органів державної влади та органів місцевого самоврядування, в яких впроваджено систему енергетичного менеджменту, публікується на сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива.

Стаття 11. Національна система енергетичного моніторингу

1. Національна система енергетичного моніторингу створюється з метою систематизації та синхронізації усіх баз даних, що містять інформацію про первинне та кінцеве споживання енергії, має нормативно визначені взаємозв'язки, права і обов'язки, стимули і противаги між усіма учасниками, а також технічні характеристики роботи.

Цілями функціонування Національної системи енергетичного моніторингу є:

- 1) проведення оцінки ефектів від запровадження на об'єктах заходів з енергоефективності;
- 2) проведення порівняння споживання енергії між об'єктами (бенчмаркінг);
- 3) забезпечення достовірною інформацією органів влади для прийняття рішень щодо формування та реалізації державної політики у сфері енергоефективності.

2. Національна система енергетичного моніторингу функціонує на основі таких принципів:

- 1) добровільності надання суб'єктами інформації (крім випадків обов'язкового надання інформації, встановлених цим законом);
- 2) стимулювання запровадження систем енергетичного менеджменту;
- 3) використання новітніх технологій у сфері енергоефективності, включаючи інтелектуальні системи обліку енергії;
- 4) розвиток ринку місцевих програмних продуктів для інтеграції/синхронізації з Національною системою енергетичного моніторингу.

3. Об'єктами Національної системи енергетичного моніторингу є: стаціонарні об'єкти споживання енергії (будівлі та споруди, енергетичні установки підприємств, мережі транспортування, передачі, розподілу та постачання енергії тощо);

пересувні об'єкти споживання енергії (транспорт).

Порядок функціонування Національної системи енергетичного моніторингу розробляється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування

державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель) та затверджується Кабінетом Міністрів України.

4. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування у випадку здійснення заходів з енергоефективності, суб'єкти господарювання та інші юридичні особи у випадку здійснення заходів з енергоефективності за кошти державного та/або місцевих бюджетів, зобов'язані надавати дані про споживання енергії та іншу необхідну інформацію до Національної системи енергетичного моніторингу відповідно до порядку її функціонування.

Стаття 12. Інтелектуальні системи обліку енергії

1. Оператор системи передачі, що здійснює свою діяльність відповідно до Закону України «Про ринок електричної енергії», оператор газотранспортної системи, що здійснює свою діяльність відповідно до Закону України «Про ринок природного газу» (далі – оператори передавальних систем), оператори системи розподілу, що здійснюють свою діяльність відповідно до Закону України «Про ринок електричної енергії», оператори газорозподільної системи, що здійснюють свою діяльність відповідно до Закону України «Про ринок природного газу» (далі – оператори розподільних систем), оператор зовнішніх інженерних мереж, що здійснює свою діяльність щодо забезпечення комерційного обліку послуг з постачання теплової енергії, постачання гарячої води, централізованого водопостачання відповідно до Закону України «Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання» (далі – оператори зовнішніх інженерних мереж), з метою здійснення розрахунків, моніторингу, контролю та інформування, на підставі оцінки технічної можливості та економічної доцільності встановлення інтелектуальних систем обліку вживають заходи щодо встановлення інтелектуальних систем обліку, які надають точну (достовірну) інформацію про фактичне споживання енергії, в тому числі за часовими періодами.

2. Порядок оцінки технічної можливості та економічної доцільності встановлення інтелектуальних систем обліку операторами передавальних систем, операторами розподільних систем, операторами зовнішніх інженерних мереж затверджується Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

3. Споживач має право на встановлення інтелектуальних систем обліку та доступу до інформації щодо власного споживання.

4. Стимулювання встановлення інтелектуальних систем обліку операторами передавальних систем та операторами розподільних систем може здійснюватися шляхом вжиття таких заходів:

1) надання державної підтримки заходів із встановлення інтелектуальних систем обліку у відповідності до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання»;

- 2) вжиття Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг заходів державного регулювання, які стимулюватимуть впровадження інтелектуальних систем обліку;
- 3) здійснення інших заходів, передбачених законодавством.

Стаття 13. Стимулювання енергоефективності в сфері передачі та розподілу електричної енергії, транспортування та розподілу природного газу

1. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг розробляє та затверджує методику оцінки потенціалу енергоефективності газотранспортної системи, системи передачі електричної енергії, газорозподільної системи, системи розподілу електричної енергії, розроблену з урахуванням вимог актів законодавства Європейського Союзу, Енергетичного Співтовариства.

2. Оператори передавальних систем та оператори розподільних систем кожні три роки до 1 квітня здійснюють оцінку потенціалу енергоефективності газотранспортної системи, системи передачі електричної енергії, газорозподільної системи, системи розподілу електричної енергії в Україні, зокрема щодо керування навантаженням і забезпечення оперативної сумісності, а також доступу до мереж для споживачів електричної енергії, у тому числі енергетичних кооперативів, приватних домогосподарств, генеруючі установки яких виробляють електричну енергію з альтернативних джерел енергії.

3. Оператори передавальних систем та оператори розподільних систем протягом десяти днів з моменту завершення оцінки надсилають результати оцінки потенціалу енергоефективності газотранспортної системи, системи передачі електричної енергії, газорозподільної системи, системи розподілу електричної енергії в Україні до Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг на підставі цієї інформації формує та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті звіт про результати оцінки потенціалу енергоефективності газотранспортної системи, системи передачі електричної енергії, газорозподільної системи, системи розподілу електричної енергії.

Формування та оприлюднення звіту про результати оцінки потенціалу енергоефективності газотранспортної системи, системи передачі електричної енергії, газотранспортної системи, системи розподілу електричної енергії в Україні здійснюється до 1 червня року, в якому завершено відповідну оцінку.

4. Заходи з енергоефективності відповідних систем є пріоритетними для включення до інвестиційних програм/планів розвитку відповідних систем виходячи з технічної можливості та економічної доцільності.

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, затверджує інвестиційні програми/плани розвитку операторів передавальних систем та операторів розподільних систем з урахуванням заходів з підвищення енергоефективності відповідних систем та з урахуванням висновку центрального органу виконавчої влади, що забезпечує

формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель) щодо погодження інвестиційних програм/планів розвитку.

5. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, в межах компетенції забезпечує:

- 1) стимулювання участі споживачів, які мають можливість керувати своїм споживанням, в оптовому та роздрібному ринках електричної енергії;
- 2) стимулювання доступу та участі споживачів електричної енергії, які мають можливість керувати своїм навантаженням, у ринках балансування, резервування, допоміжних та інших послуг з урахуванням технологічних обмежень;
- 3) врахування при прийнятті рішень щодо встановлення тарифів впровадження заходів з енергоефективності;
- 4) стимулювання впровадження розумних мереж шляхом встановлення системи економічного заохочення для операторів передавальних систем та операторів розподільних систем електричної енергії шляхом розробки мережових тарифів і норм.

Впровадження розумних мереж здійснюється з урахуванням Концепції впровадження розумних мереж в Україні та середньострокового Плану заходів впровадження розумних мереж в Україні, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Концепція впровадження розумних мереж в Україні має містити, зокрема:

- 1) оцінку існуючої ситуації в електроенергетиці України щодо наявності елементів розумних мереж;
- 2) огляд основних існуючих на сьогодні в світі технологій розумних мереж;
- 3) бачення розвитку технологій розумних мереж в Україні;
- 4) цілі на визначений строк;
- 5) дорожню карту впровадження розумних мереж в Україні за напрямками:
 - 5.1. геоінформаційні системи;
 - 5.2. системи моніторингу та управління електромережами;
 - 5.3. системи інтелектуального обліку електроенергії;
 - 5.4. інтеграція відновлюваної енергетики;
 - 5.5. інтеграція накопичувачів електричної енергії;
 - 5.6. інфраструктура для електромобілів;
 - 5.7. розвиток каналів зв'язку;
 - 5.8. кібербезпека;
- 6) оцінку потреби в коштах;
- 7) пропозиції щодо вдосконалення нормативної бази;
- 8) оцінку впливу впровадження технологій розумних мереж на показники якості, надійності електропостачання та на показники енергоефективності електромереж.

Стаття 14. Заохочення ефективності в сфері теплопостачання

1. Органи місцевого самоврядування розробляють схеми теплопостачання міст та інших населених пунктів України у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, на основі оптимального поєднання централізованих та автономних систем теплопостачання, з використанням методу аналізу витрат і вигід. Схема теплопостачання визначає економічно ефективний варіант постачання теплової енергії, який сприяє наближенню існуючої системи до показників ефективного централізованого теплопостачання, сприяє зменшенню обсягу використання енергетичних ресурсів для виробництва, транспортування та постачання одиниці теплової енергії споживачам.

З метою планування економічно ефективного варіанта теплопостачання у населених пунктах, в яких передбачається істотне оновлення діючих теплогенеруючих об'єктів або будівництво нових потужностей теплової генерації, до початку проведення робіт з будівництва, реконструкції або технічного переоснащення в разі, коли планується будівництво нової установки тепловою потужністю понад 20 МВт або істотне оновлення існуючої установки загальною тепловою потужністю понад 20 МВт, здійснюється аналіз витрат і вигід щодо оцінки потенціалу застосування високоефективної когенерації.

2. Оцінка потенціалу застосування ефективного централізованого теплопостачання та високоефективної когенерації є окремим розділом схеми теплопостачання, розробляється на підставі аналізу витрат і вигід та містить зокрема:

1) опис і карту території з зазначенням існуючих та потенційних об'єктів споживання теплової енергії, існуючої та запланованої інфраструктури централізованого теплопостачання, потенційних джерел теплової енергії, в тому числі промислових установок або інших об'єктів, які генерують скидну теплову енергію;

2) оцінку енергетичного та технічного потенціалу застосування ефективного централізованого теплопостачання та високоефективної когенерації;

3) розрахунок цілі з економії первинної енергії;

4) оцінку місцевих, регіональних, державних та міжнародних програм підтримки виробництва, транспортування та постачання теплової енергії із зазначенням, за наявності, потенційної частки безповоротної допомоги.

3. Органи місцевого самоврядування направляють схеми теплопостачання до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій для врахування їх при розробці регіональних програм модернізації систем теплопостачання.

4. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації кожні три роки до 1 квітня формують зведений звіт про потенціал застосування ефективного централізованого теплопостачання та високоефективної когенерації, визначений

органами місцевого самоврядування при складанні схем теплопостачання, та направляють його до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Форма звіту та порядок його надання затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

5. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, формує, затверджує і кожні п'ять років подає до Секретаріату Енергетичного Співтовариства національний звіт з комплексної оцінки потенціалу застосування ефективного централізованого теплопостачання та високоефективної когенерації.

Після затвердження національний звіт оприлюднюється на офіційному сайті органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

6. Кабінет Міністрів України на підставі національного звіту з комплексної оцінки потенціалу застосування ефективного централізованого теплопостачання та високоефективної когенерації розробляє та затверджує державні програми, впроваджує фінансові чи регуляторні механізми стимулювання впровадження ефективних систем теплопостачання, високоефективної когенерації та використання скидної теплової енергії.

7. Особливості здійснення центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, кваліфікації високоефективної когенераційної установки та видачі гарантії походження електричної енергії, яка вироблена високоефективною когенераційною установкою, регулюються Законом України «Про комбіноване виробництво теплової та електричної енергії (когенерацію) та використання скидного енергопотенціалу».

Стаття 15. Енергосервіс

1. Для здійснення енергоефективних та інших заходів, спрямованих на скорочення споживання та/або витрат на оплату паливно-енергетичних ресурсів та/або житлово-комунальних послуг порівняно із споживанням та/або витратами, які існували б за відсутності таких заходів, фізична особа, фізична особа-підприємець або юридична особа може укласти енергосервісний договір. Оплата енергосервісу за енергосервісним договором здійснюється за рахунок суми (або її частини) скорочення споживання та/або витрат на оплату паливно-енергетичних ресурсів та/або житлово-комунальних послуг порівняно із споживанням (витратами) за відсутності таких заходів.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, створює умови для розвитку ринку енергосервісу та доступу суб'єктів малого і середнього підприємництва до цього ринку шляхом:

- 1) поширення інформації щодо:

- укладених енергосервісних договорів;
 - рекомендацій щодо положень, які гарантують захист прав та інтересів замовника енергосервісного договору;
 - фінансових інструментів (грантів, кредитів, страхування) та інших механізмів, спрямованих на стимулювання здійснення енергосервісу;
 - примірного енергосервісного договору;
 - практики здійснення енергосервісу;
- 2) формування, оприлюднення та постійного оновлення переліку виконавців енергосервісу, або створення інформаційної системи, в якій зазначатимуться відомості щодо виконавців енергосервісу;
- 3) підтримки органів державної влади та органів місцевого самоврядування під час закупівель енергосервісу;
- 4) сприяння залученню незалежних ринкових посередників (банків та інших фінансових установ), що стимулюватимуть споживачів і виконавців енергосервісу до укладення енергосервісних договорів.

3. Енергопостачальним організаціям, операторам розподільних систем, теплотранспортуючим організаціям забороняється вживати будь-яких заходів, що перешкоджають здійсненню енергосервісу та інших енергоефективних заходів, стримують розвиток ринків енергосервісу та інших енергоефективних заходів, в тому числі шляхом порушення строків видачі технічних умов на підключення (приєднання) до мереж, зловживання монополієм становищем, недобросовісної конкуренції, створення перешкод суб'єктам господарювання у процесі конкуренції, досягнення неправомірних переваг у конкуренції відповідно до Господарського кодексу України.

Стаття 16. Популяризація та стимулювання підвищення рівня енергоефективності серед споживачів

1. Стимулювання споживачів до впровадження заходів з енергоефективності здійснюється шляхом:

- 1) надання державної підтримки (допомоги) з врахуванням положень Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання»;
- 2) забезпечення доступу до фінансування, в тому числі грантів, субсидій, здешевлення кредитів на здійснення заходів з енергоефективності, відшкодування частини вартості заходів з енергоефективності, надання безповоротної фінансової та технічної допомоги;
- 3) поширення інформації та здійснення інформаційно-освітніх заходів з енергоефективності;
- 4) реалізації та популяризації пілотних проектів;
- 5) стимулювання зміни режиму споживання енергії на робочому місці;
- 6) заохочення до впровадження інтелектуальних систем обліку енергії.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних

ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, забезпечує:

- 1) доступність інформації про існуючі механізми, фінансові та правові умови підвищення рівня енергетичної ефективності серед споживачів, суб'єктів архітектурної діяльності, енергетичних та екологічних аудиторів;
- 2) поширення інформації серед банків та інших фінансових установ про можливості участі у фінансуванні заходів з енергоефективності, включаючи участь у державно-приватному партнерстві;
- 3) встановлення умов для постачальників енергії щодо надання споживачам актуальної інформації та рекомендацій з питань підвищення рівня енергетичної ефективності;
- 4) поширення за участі інших осіб інформації та здійснення інформаційно-освітніх заходів з метою інформування населення про переваги та практику здійснення енергоефективних заходів;
- 5) оцінку та, за необхідності, формування та надання центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель), пропозицій щодо вжиття заходів із усунення регуляторних бар'єрів у сфері забезпечення енергетичної ефективності.

Стаття 17. Фонд енергоефективності

1. З метою підтримки ініціатив щодо енергоефективності, впровадження інструментів стимулювання і підтримки здійснення заходів з енергетичної ефективності будівель та енергозбереження утворюється Фонд енергоефективності, який діє відповідно до Закону України «Про Фонд енергоефективності».
2. З метою реалізації державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності можуть створюватися інші фонди.

Стаття 18. Відповідальність за порушення законодавства у сфері забезпечення енергетичної ефективності

1. Особи, винні в порушенні вимог законодавства у сфері забезпечення енергетичної ефективності, несуть відповідальність відповідно до закону.
2. За умови впровадження схеми зобов'язань з енергоефективності, порушення зобов'язальними сторонами вимог щодо досягнення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії тягне за собою накладення штрафу на таких суб'єктів у розмірі 0,6 грн/кВт*год недосягнутої економії енергії.
3. Порушення операторами передавальних систем та операторами розподільних систем вимог Закону України «Про енергетичну ефективність» щодо проведення оцінки потенціалу енергоефективності, тягне за собою накладення штрафу на таких суб'єктів у розмірі тридцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

4. У випадку перешкоджання здійсненню енергосервісу енергопостачальними організаціями, операторами розподільних систем, теплотранспортуючими організаціями виконавці енергосервісу чи замовники енергосервісу можуть звертатися до відповідного органу ліцензування з вимогою про усунення порушень законодавства та ліцензійних умов.

Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через 12 місяців з дня набрання чинності цим Законом, крім статті 6, яка вводиться в дію через 15 місяців з дня набрання чинності цим Законом.

До дня введення в дію статті 9 цього Закону, енергетичним аудитором вважається особа, яка проводить енергетичний аудит.

2. З дня введення в дію цього Закону визнати таким, що втратив чинність, Закон України “Про енергозбереження” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 30, ст. 283 із наступними змінами).

3. Операторам передавальних систем та операторам розподільних систем протягом вісімнадцяти місяців з дня набрання чинності цим Законом здійснити першу оцінку потенціалу енергоефективності газотранспортної системи, системи передачі електричної енергії, газорозподільної системи, системи розподілу електричної енергії в Україні.

4. Органам місцевого самоврядування придбання енергоспоживчих продуктів (товарів) та послуг, пов’язаних зі споживанням енергії, а також придбання чи найм (оренда) будівель рекомендувати здійснювати згідно з положеннями цього Закону.

5. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до N 51, ст. 1122):

доповнити статтею 98¹ такого змісту:

“Стаття 98¹. Порушення вимог законодавства щодо проведення обов’язкового енергетичного аудиту

Порушення суб’єктами великого підприємництва, а також іншими суб’єктами господарювання у випадку отримання державної підтримки на здійснення заходів з енергоефективності вимог Закону України “Про енергетичну ефективність” щодо проведення обов’язкового енергетичного аудиту,

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб таких суб’єктів у розмірі п’яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян”.

у статті 218:

частину першу після цифр “92” доповнити цифрами “98¹”;

частину другу після слова і цифр “статтею 92” доповнити словом і цифрами “статтею 98¹”;

частину першу статті 219 після слова і цифр “статтями 92” доповнити цифрами “98¹”;

статтю 221 після слова і цифр “статтями 98” доповнити цифрами “98¹”;

у статті 255:

частину першу доповнити пунктом 2⁶ такого змісту:

“2⁶) посадові особи, уповноважені на те виконавчими комітетами сільських, селищних, міських рад або місцевими державними адміністраціями (стаття 98¹)”;

2) пункт “а” частини першої статті 30 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст.170 із наступними змінами) доповнити підпунктом 23 такого змісту:

“23) впровадження систем енергетичного менеджменту”;

3) в абзаці другому частини першої статті 7 Закону України “Про теплопостачання” (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 28, ст.373; 2010 р., № 49, ст. 571) слова та цифри “має бути не менше 5-7 років” замінити словами та цифрами “становить не менше 10 років”;

4) У Законі України “Про ринок природного газу” (Відомості Верховної Ради, 2015 р, № 27, ст.234):

частини першу та другу статті 15 викласти в такій редакції

“1. У разі якщо ліцензію постачальника на провадження діяльності з постачання природного газу анульовано або її дію зупинено, постачальник повідомив споживача про неможливість продовження постачання у зв’язку з початком процедури ліквідації або відкриттям провадження у справі про банкрутство, а також в інших випадках, передбачених правилами для постачальника "останньої надії", постачання природного газу споживачу здійснюється у порядку, визначеному правилами для постачальника "останньої надії", та на умовах типового договору постачання постачальником "останньої надії", що затверджується Регулятором.

Договір постачання між постачальником "останньої надії" і споживачем вважається укладеним з моменту початку фактичного постачання природного газу такому споживачу. При цьому для укладення такого договору сам споживач або у випадку побутового споживача – оператор газорозподільної системи, у межах території ліцензованої діяльності якого знаходиться об’єкт газоспоживання такого споживача, зобов’язаний передати постачальнику «останньої надії» таку інформацію у формі та у строки, визначені у правилах для постачальника «останньої надії»:

1) про побутового споживача:

ЕІС-код;

прізвище, ім’я та по батькові;

реєстраційний номер облікової картки платника податків і серію та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті, - серію та/або номер паспорта громадянина України);

поштову адресу;

2) про споживача, що не належить до категорії побутових:

ЕІС-код;

назву непобутового споживача;

код ЄДРПОУ;

поштову адресу.

Постачальник "останньої надії" визначається Кабінетом Міністрів України строком на три роки за результатами конкурсу, проведеного у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Постачальник "останньої надії" постачає природний газ споживачу протягом строку, який не може перевищувати 60 діб на рік.

Після закінчення цього строку постачальник "останньої надії" зобов'язаний припинити постачання природного газу споживачу. Постачальник "останньої надії" має право припинити постачання природного газу споживачу до закінчення вищезазначеного строку у разі невиконання цим споживачем обов'язку щодо повної та своєчасної оплати вартості природного газу, який постачається постачальником "останньої надії", відповідно до типового договору постачання постачальником "останньої надії";

доповнити статтею 13¹ такого змісту:

“Стаття 13¹. Вимоги до платіжних документів (квитанцій), в тому числі щодо інформування з питань енергоефективності

1. Платіжні документи (квитанції) на оплату природного газу, які надаються постачальниками споживачам, повинні містити, зокрема, таку інформацію:

номер договору (номер особового рахунку);

унікальний код, який використовується для однозначної ідентифікації споживача або точки комерційного обліку (EIC-код);

ціни на природний газ;

значення попередніх та поточних показів приладів обліку природного газу;

період, за який проводиться розрахунок;

спосіб оплати за природний газ;

термін (строк) оплати рахунку за спожитий природний газ;

стан розрахунків споживачем за спожитий природний газ, у тому числі заборгованість з його оплати (у разі її наявності);

реквізити для оплати;

сума до оплати;

розмір пені за порушення строку оплати або штраф;

наявність пільг, субсидій;

адреси, телефони, веб-сайти для подання заяв, претензій та скарг щодо якості природного газу, його постачання та обслуговування споживачів.

2. Додатково з метою ефективного впровадження інструменту державної підтримки енергоефективності до платіжних документів (квитанцій) додається інформація про:

можливі заходи з підвищення енергоефективності, які можуть бути впроваджені, та середній відсоток економії за такими заходами;

державні цільові, місцеві та інші програми підвищення енергоефективності із зазначенням контактної інформації та порядок одержання додаткової інформації;

порівняння поточного споживання природного газу споживачем із споживанням за аналогічний період минулого року (в розрізі місячного споживання), бажано у графічній формі;

середньорічний обсяг споживання природного газу споживачем у порівнянні з попереднім періодом (за попередній рік);
порівняння обсягів споживання природного газу з іншими споживачами відповідної категорії;
якість природного газу, послуг з його постачання;
акційні пропозиції;
складові частини вартості природного газу (діючі ціни (тарифи), за якими здійснюється розрахунок, із окремим зазначенням елементів таких цін (тарифів));
обсяги споживання природного газу з використанням альтернативних енергетичних одиниць (МДж, кВт·год).”.

5) абзац перший частини першої статті 22 Закону України “Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг” (Відомості Верховної Ради, 2016 р., № 51, ст.833) після слів “Про державне регулювання у сфері комунальних послуг” доповнити словами “Про енергетичну ефективність”;

6) Закон України “Про ринок електричної енергії” (Відомості Верховної Ради, 2017 р., № 27-28, ст.312) доповнити статтею 57¹ такого змісту:

“Стаття 57¹. Вимоги до платіжних документів (квитанцій), в тому числі щодо інформування з питань енергоефективності

1. Платіжні документи (квитанції) на оплату електричної енергії, які надаються електропостачальниками споживачам, повинні містити, зокрема, таку інформацію:

номер договору (номер особового рахунку);
ціни на електричну енергію, у тому числі диференційовані ціни та критерії диференціації;

визначена в ліцензії на провадження господарської діяльності з розподілу (передачі) електричної енергії територія здійснення діяльності оператора системи розподілу, доступ до якої має електропостачальник і на якій пропонує відповідну комерційну пропозицію;

значення попередніх та поточних показів засобу вимірювання, у тому числі за періодами часу доби у разі розрахунків за тарифами, диференційованими за періодами часу доби;

період, за який проводиться розрахунок;
спосіб оплати електричної енергії;
термін (строк) оплати рахунку за спожиту електричну енергію;
стан розрахунків споживачем за спожиту електричну енергію, у тому числі заборгованість з її оплати (у разі її наявності);

реквізити для оплати;
сума до оплати;
розмір пені за порушення строку оплати або штраф;
наявність пільг, субсидій;
адреси, телефони, веб-сайти для подання заяв, претензій та скарг щодо якості електропостачання та надання повідомлень про загрозу для безпеки експлуатації електросистем.

2. Додатково з метою ефективного впровадження інструменту державної підтримки енергоефективності до платіжних документів (квитанцій) додається інформація про:

можливі заходи з підвищення енергоефективності, які можуть бути впроваджені, та середній відсоток економії за такими заходами;

державні цільові, місцеві та інші програми підвищення енергоефективності із зазначенням контактної інформації та порядок одержання додаткової інформації;

порівняння поточного споживання електричної енергії споживачем із споживанням за аналогічний період минулого року (в розрізі місячного споживання), бажано у графічній формі;

середньорічний обсяг споживання електричної енергії споживачем у порівнянні з попереднім періодом (за попередній рік);

порівняння обсягів споживання електричної енергії з іншими споживачами відповідної категорії;

якість послуг постачання електричної енергії;

акційні пропозиції;

складові частини вартості електричної енергії (діючі ціни (тарифи), за якими здійснюється розрахунок, із окремим зазначенням елементів таких цін (тарифів));

графіки споживання електричної енергії за період розрахунку.”.

7) Закон України “Про енергетичну ефективність будівель” (Відомості Верховної Ради, 2017 р., № 33, ст.359) доповнити статтями 15¹ та 15² такого змісту:

“Стаття 15¹. Стратегія термомодернізації будівель

1. Для забезпечення стратегічного планування та реалізації довгострокових цілей у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель Кабінетом Міністрів України затверджується Стратегія термомодернізації будівель (далі - Стратегія). Стратегія затверджується на період до 2050 року, поширюється на житлові будівлі та будівлі, які часто відвідують громадяни, усіх форм власності (далі – національний фонд будівель).

2. Стратегія містить:

1) огляд національного фонду будівель;

2) аналіз проблем у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель;

3) довгострокові та проміжні цілі з підвищення енергетичної ефективності будівель та зниження викидів парникових газів. Довгострокові цілі встановлюються на період до 2050 року, проміжні цілі встановлюються на періоди до 2030 року та до 2040 року;

4) напрями державної політики та заходи, які направлені на:

будівлі з найвищим питомим енергоспоживанням;

запобігання поширенню та подолання енергетичної бідності, підтримку споживачів житлово-комунальних послуг, що потребують соціального захисту, у здійсненні енергоефективних заходів;

стимулювання до здійснення термомодернізації будівель;

забезпечення ринкових механізмів здійснення термомодернізації будівель;

здійснення енергоефективних заходів у будівлях, які часто відвідують громадяни, що перебувають у державній чи комунальній власності;

просування технологій для управління енергоспоживанням в будівлях та в територіальних громадах;

покращення якості професійної (професійно-технічної) підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації осіб в сферах будівництва та забезпечення енергетичної ефективності будівель;

стимулювання до запровадження заходів, направлених на забезпечення адаптації будівель до зміни клімату;

створення умов та запровадження необхідних механізмів для залучення інвестицій у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель;

5) розрахунок очікуваного обсягу економії енергії, обсягу зниження викидів парникових газів та інших результатів впровадження енергоефективних заходів, які пов'язані з підвищенням безпеки, покращенням повітряно-теплого режиму та рівня освітлення в будівлях;

6) інші відомості та заходи, які направлені на досягнення цілей встановлених в Стратегії.

3. Стратегія переглядається кожні три роки із урахуванням результатів моніторингу Стратегії. Складовою частиною Стратегії є план заходів з її реалізації.

Протягом трьох місяців з дня затвердження (перегляду) Стратегії центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель, подає її до Секретаріату Енергетичного Співтовариства.

4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, здійснює моніторинг реалізації Стратегії. Порядок здійснення моніторингу Стратегії затверджується Кабінетом Міністрів України.

5. З метою забезпечення функціонування систем енергоменеджменту будівель та реалізації Стратегії термомодернізації будівель створюється та використовується база даних національного фонду будівель (далі - База даних будівель). База даних будівель формується та ведеться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, та оприлюднюється на офіційному веб-сайті зазначеного органу.

З моменту створення Національної системи енергетичного моніторингу інформація з Баз даних будівель включається до цієї системи та формується і ведеться відповідно до законодавства.

Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, асоціації об'єднань співвласників багатоквартирного будинку та управителі багатоквартирних будинків, суб'єкти господарювання надають центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива необхідні відомості для формування та ведення Баз даних будівель.

Порядком формування та ведення Баз даних будівель, що затверджується

Кабінетом Міністрів України, встановлюються:

етапність її наповнення;

правила застосування єдиного адресно-геоінформаційного ідентифікатора будівель;

порядок надання інформації для наповнення Баз даних будівель та її оприлюднення, правила обміну інформації з Державним реєстром речових прав на нерухоме майно, Єдиною державною електронною системою у сфері будівництва та іншими базами даних та реєстрами;

порядок обміну інформацією між системами енергетичного менеджменту будівель, з іншими системами енергоменеджменту та її регулярного оприлюднення у вигляді відкритих даних;

примірні паспорти наборів відкритих даних, що охоплюються Базою даних будівель;

особливості державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, що є у спільній власності співвласників багатоквартирного будинку.

Стаття 15². Зразкова роль центральних органів виконавчої влади у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель

1. З метою забезпечення зразкової ролі центральних органів виконавчої влади у підвищенні енергетичної ефективності будівель, Кабінет Міністрів України встановлює цільовий показник економії енергії в будівлях центральних органів виконавчої влади (далі – цільовий показник економії енергії в будівлях).

Цільовий показник економії енергії в будівлях розраховується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель.

Цільовий показник економії енергії в будівлях виражається в показниках первинного та кінцевого споживання енергії, та встановлюється в обсязі річного зменшення споживання енергії, який можна отримати в результаті приведення рівня енергетичної ефективності не менше ніж 1% від загальної площі таких будівель до мінімальних вимог до енергетичної ефективності будівель.

Методика розрахунку цільового показника економії енергії в будівлях центральних органів виконавчої влади розробляється та затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель, з урахуванням вимог актів законодавства Європейського Союзу, нормативно-правової бази Енергетичного Співтовариства.

2. Вимога по досягненню цільового показника економії енергії в будівлях, поширюється на будівлі, які одночасно відповідають таким ознакам:

- 1) перебувають у державній чи комунальній власності;
- 2) в них розміщується апарат центральних органів виконавчої влади;
- 3) опалювана площа будівлі або частини будівлі, в якій розміщено апарат центральних органів виконавчої влади, складає більше 250 квадратних метрів;

4) рівень енергетичної ефективності будівель станом на дату введення в дію Закону України «Про енергоефективність» не відповідає мінімальним вимогам до енергетичної ефективності будівель.

3. Вимога по досягненню цільового показника економії енергії в будівлях не поширюється на будівлі, які:

1) віднесені до об'єктів культурної спадщини;

2) використовуються під час богослужінь, релігійних обрядів і церемоній;

3) забезпечують діяльність Збройних сил України або інших органів державної влади, що забезпечують формування державної політики та реалізацію функцій із забезпечення національної безпеки та оборони.

4. З метою досягнення цільового показника економії енергії в будівлях центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель спільно з іншими центральними органами виконавчої влади щорічно до 30 травня формує план підвищення рівня енергоефективності будівель на наступний календарний рік із зазначенням джерел фінансування таких заходів.

План підвищення рівня енергоефективності будівель центральних органів виконавчої влади затверджується Кабінетом Міністрів України.

5. На виконання Плану підвищення рівня енергоефективності будівель центральні органи виконавчої влади забезпечують здійснення заходів, що визначені в статті 12 цього Закону та інші заходи, не заборонені законодавством.

6. Досягнення цільового показника економії енергії в будівлях здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, коштів, залучених на безоплатній та безповоротній основі (в тому числі грантів) або коштів, залучених з будь-яких інших джерел, не заборонених законодавством.

7. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, здійснює моніторинг досягнення цільового показника економії енергії в будівлях та подає щороку до 10 (десятого) числа третього місяця, що настає за звітним періодом, Кабінету Міністрів України зведену інформацію про результати.

Моніторинг стану досягнення цільового показника економії енергії в будівлях здійснюється у порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель.

Для забезпечення здійснення моніторингу за досягненням цільового показника економії енергії в будівлях формується база даних будівель, які перебувають у власності, володінні, користуванні центральних органів виконавчої влади (далі – база даних будівель центральних органів виконавчої влади) з урахуванням вимог, визначених у частинах другій та третій цієї статті.

База даних будівель центральних органів виконавчої влади є складовою бази даних національного фонду будівель та формується відповідно до порядку, визначеного у частині п'ятій статті 15¹ цього Закону.

Центральні органи виконавчої влади забезпечують своєчасне подання відомостей для внесення до бази даних будівель центральних органів виконавчої влади.

8. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, повідомляє Секретаріат Енергетичного Співтовариства про досягнення цільового показника економії енергії з урахуванням вимог актів законодавства Європейського Союзу, Енергетичного Співтовариства кожні три роки до 30 квітня”;

8) частину третю статті 8 Закону України “Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання” (Відомості Верховної Ради, 2017 р., № 34, ст.370) доповнити пунктами такого змісту:

“11) спосіб оплати комунальної послуги;

12) розмір пені за порушення строку оплати комунальної послуги;

13) якість комунальної послуги;

14) адреси, телефони, веб-сайти для подання заяв, претензій та скарг щодо якості комунальної послуги;

15) складові частини вартості комунальної послуги (діючі ціни (тарифи), за якими здійснюється розрахунок, із окремим зазначенням елементів таких цін (тарифів));

15) обсяг споживання комунальної послуги з використанням альтернативних енергетичних одиниць (МДж, кВт·год)”;

6. Кабінету Міністрів України протягом року з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону, та привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом, а також прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону.

Голова Верховної Ради України

Дмитро РАЗУМКОВ

Аналіз регуляторного впливу проекту Закону України "Про енергетичну ефективність"

I. Визначення проблеми

Проект Закону України «Про енергетичну ефективність» (далі – Проект Закону) розроблено Міністерством енергетики України та передбачає встановлення правових, економічних та організаційних засад діяльності у сфері забезпечення енергетичної ефективності, забезпечення здійснення енергоефективних заходів, які проводитимуться під час виробництва, транспортування, передачі, розподілу, постачання та споживання енергії. Проект Закону спрямований на виконання міжнародних зобов'язань України в рамках Договору про заснування Енергетичного Співтовариства та Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію).

Проект Закону покликаний імплементувати Директиву 2012/27/ЄС Європейського парламенту та Ради від 25 жовтня 2012 р. про енергоефективність (далі – Директива) та передбачає низку регуляторних норм, які покликані вирішити проблему неефективного використання енергоресурсів споживачами, яка зумовлена використанням застарілих основних фондів в економіці та слабкими темпами впровадження новітніх енергозберігаючих технологій, наявністю деформованої структури виробництва та енергоспоживання, неефективним використанням паливно-енергетичних ресурсів, енергоносіїв та відсутністю можливості заміни джерел їхнього постачання, недостатнім рівнем впровадження енергоефективних заходів в житловому секторі, недостатніми зусиллями держави щодо впровадження програм та заходів з енергозбереження та формування системи енергоаудиту та енергоменеджменту організацій та підприємств у сфері енергоефективності тощо.

За останніми даними Міжнародного енергетичного агентства (<https://www.iea.org/>) у 2018 році енергоємність ВВП України в 3 рази перевищує показники провідних європейських країн, зокрема Польщі.

Високі значення енергоємності ВВП України свідчать про низьку ефективність та конкурентоспроможність економіки нашої держави на світовому ринку. Україна займає в рейтингу країн світу 85 місце за Індексом глобальної конкурентоспроможності (GCI) за 2019 рік (в тому числі, за компонентами: 53 місце за якістю регулювання в сфері енергоефективності, 71 місце за якістю інфраструктури електро-, газо-, тепло-, водопостачання).

Також сьогодні Україна через масштабне використання викопного палива та неефективне споживання енергії, що виробляється, знаходиться серед країн світу, які найбільше викидають парникових газів в атмосферу (за даними Міжнародного енергетичного агентства за загальним обсягом викидів двоокису вуглецю від спалювання палива у 2017 році Україна посіла 31 місце в світі із річним показником 171,3 млн тон).

Неефективне споживання енергії породжує скорочення запасів вуглеводнів,

зростання цін на енергоресурси, неспроможність вітчизняної продукції конкурувати із зарубіжними товарами та завдає значної шкоди довкіллю.

Зазначена проблема також поглиблюється негативним впливом таких факторів, як дефіцит енергетичних ресурсів власного виробництва, підвищена залежність країни від імпорту енергетичних ресурсів, необхідність подолання економічної кризи в Україні та обмеження разом із світовим співтовариством наслідків зміни клімату.

Як наслідок, проблема неефективного використання енергоресурсів справляє вплив на всі основні групи (підгрупи) споживачів.

Основні групи (підгрупи), на які проблеми справляють вплив

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Громадяни	+	—
Держава	+	—
Суб'єкти господарювання	+	—
у тому числі суб'єкти малого підприємництва	+	—

Вирішити наявну проблему неможливо виключно ринковими механізмами, адже стан ринку постачання та реалізації енергоресурсів характеризується значним обсягом регуляторного впливу та монополізації. Крім того, для забезпечення формування та реалізації державної політики в сфері енергоефективності необхідним є створення нового законодавчого підґрунтя, розмежування повноважень між центральними органами виконавчої влади, визначення їх відповідальності за розробку та впровадження інструментів підвищення енергоефективності відповідно до вимог Директиви.

За допомогою ринкових механізмів проблема не може бути вирішена, питання може бути врегульоване лише шляхом прийняття відповідного нормативно-правового акта.

Проблема, яку пропонується врегулювати в результаті прийняття регуляторного акта, не врегульована чинними нормативними актами в частині питань, пов'язаних з загальнодержавними процесами координації дій учасників ринку щодо забезпечення енергоефективності, а також прав та обов'язків як суб'єктів господарювання, так і державних органів, в сфері визначення та досягнення оптимальних показників енергетичної ефективності, та потребує належного нормативно-правового врегулювання.

II. Цілі державного регулювання

Проект Закону спрямований на розв'язання проблеми, визначеної у попередньому розділі аналізу регуляторного впливу.

Відповідно до Проекту Закону основними цілями державного регулювання у сфері забезпечення енергетичної ефективності є:

визначення правових та організаційних засад діяльності;

визначення засад та цільових показників термомодернізації будівель, що

забезпечують діяльність органів державної влади;

встановлення та визначення заходів для досягнення цільового показника енергоефективності, який повинен становити не менше ніж 0,7% від сукупного річного обсягу постачання енергії споживачам енергопостачальними організаціями, усередненого за період з 1 січня 2013 року по 31 грудня 2015 року;

створення умов для зменшення споживання енергії;

визначення особливостей врахування критеріїв енергоефективності під час придбання товарів та послуг, придбання та найму (оренди) будівель органами державної влади;

усунення регуляторних та нерегуляторних бар'єрів щодо здійснення енергоефективних заходів та реалізації енергоефективних проєктів;

зміцнення співробітництва між споживачами, виробниками, постачальниками енергії, виконавцями енергосервісу, енергоаудиторами та енергоменеджерами, державними органами та органами місцевого самоврядування з метою досягнення цілей та цільових показників в сфері забезпечення енергетичної ефективності;

запровадження інтелектуальних систем обліку та впровадження вимог до надавачів послуг до платіжних документів (квитанцій), в тому числі щодо інформування споживачів з питань енергоефективності;

стимулювання енергоефективності в сфері передачі та розподілу електричної енергії, транспортування та розподілу природного газу;

популяризація та використання високоефективних технологій, систем енергетичного менеджменту та моніторингу енергетичної ефективності;

формування та виконання національних цілей з енергоефективності та відповідних планів дій з енергоефективності;

сприяння розвитку ринку енергосервісу;

запровадження відповідальності за порушення законодавства у сфері забезпечення енергетичної ефективності.

Вищезазначені та інші напрямки за положеннями Проєкту Закону спрямовані на створення законодавчої бази для формування та реалізації державної політики в сфері енергоефективності відповідно до міжнародних зобов'язань України.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1: прийняття проєкту Закону «Про енергетичну ефективність»	Визначення базових термінів "енергетична ефективність", "енергія", "енергетичний аудит", "високоефективна когенерація", "заходи з енергоефективності", "екодизайн",

	"енергетичне маркування", "інтелектуальна система обліку" тощо. Визначення повноважень державних органів та органів місцевого самоврядування у сфері енергетичної ефективності. Впровадження вимог щодо екодизайну продуктів, пов'язаних зі споживанням енергії. Встановлення умов для здійснення публічних закупівель продуктів, пов'язаних зі споживанням енергії, лише максимального класу енергоефективності (за умови технічної та економічної доцільності). Врегулювання відносин для проведення енергетичних аудитів та впровадження систем енергоменеджменту. Встановлення цілей щодо термомодернізації будівель органів державної влади та цільового показника енергоефективності, який повинен становити не менше ніж 0,7% від сукупного річного обсягу постачання енергії споживачам енергопостачальними організаціями. Здійснення операторами передавальних та розподільних систем оцінки потенціалу енергоефективності цих систем. Створення умов для функціонування Національної системи енергетичного моніторингу. Удосконалення правового інституту енергосервісу. Запровадження інтелектуальних систем обліку. Здійснення оцінки потенціалу застосування ефективного централізованого теплопостачання та високоефективної когенерації.
--	--

	Встановлення вимог до інформації, що зазначається в платіжних документах. Запровадження відповідальності за порушення у сфері енергоефективності. Зникнення часткової нерегульованості проблеми у чинному законодавстві. Детальний опис запропонованих Проектом Закону механізмів та заходів наведено в розділі V цього аналізу.
Альтернатива 2: залишення існуючої ситуації без змін	Відсутність належної термінологічної бази та відповідного регулювання відносин в сфері енергоефективності в законодавстві України для імплементації (у тому числі практичної реалізації) міжнародних зобов'язань України. Недостатнє врегулювання окресленої проблеми у чинному законодавстві, у тому числі в частині планування та моніторингу розвитку сфери енергоефективності. Відсутність стимулів для забезпечення енергоефективного споживання енергоресурсів. Не врегулювання вимог щодо екодизайну продуктів, пов'язаних зі споживанням енергії. Недостатність законодавчого закріплення розмежувань в частині повноважень державних органів та органів місцевого самоврядування у сфері енергетичної ефективності. Правова невизначеність основних засад та принципів державного управління та регулювання діяльності суб'єктів енергетичних ринків, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, населення з питань підвищення рівня енергетичної ефективності

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1: прийняття проєкту Закону «Про енергетичну ефективність»	Зменшення дефіциту торгівельного балансу в частині імпорту енергоносіїв. Збільшення надходжень до бюджету за рахунок впровадження штрафних санкцій через невиконання статей закону, а також збільшення доходів від оподаткування за рахунок збільшення обсягів проведення енергетичного аудиту та здійснення енергоефективних заходів. Створення сприятливого правового середовища для залучення іноземних інвестицій у виробництво енергоефективного обладнання, реалізацію енергоефективних заходів. Забезпечення виконання міжнародних зобов'язань в частині імплементації Директиви. Кількість суб'єктів господарювання, що провадять діяльність у певній сфері - 528¹.	Відсутні.

¹ Включає кількість суб'єктів великого підприємництва станом на 2018 рік (<http://www.ukrstat.gov.ua/>) – 446 од, та кількість суб'єктів природних монополій у сфері енергетики (транспортування та розподіл природного газу, передача та розподіл електричної енергії) станом на 31.08.2020 – 82 од (http://www.nerc.gov.ua/data/filearch/litsenziini_reestry/reestr_monopol_energo.pdf). Для інших регуляцій зважаючи на їх загальний характер (надання інформації) та постійне оновлення вимог (екодизайн)

Альтернатива 2: залишення існуючої ситуації без змін	Відсутні.	Можливе збільшення дефіциту торгівельного балансу в частині імпорту енергоносіїв. Невиконання Україною своїх зобов'язань за договором про заснування Енергетичного Співтовариства та Угоди про асоціацію.
--	-----------	---

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1: прийняття проекту Закону «Про енергетичну ефективність»	Отримання доступу до інформації щодо стану енергоефективності та доступних для впровадження заходів. Більша прозорість рахунків на оплату комунальних послуг. Проведення енергоаудиту та енергосервісу може призвести до збільшення кількості робочих місць. Покращення екологічної ситуації внаслідок потенційного зниження викидів парникових газів, що утворюються внаслідок спалювання випуклого палива.	Відсутні.
Альтернатива 2: залишення існуючої ситуації без змін	Відсутні.	Громадяни не отримають доступу до інформації щодо стану енергоефективності та

визначення кількості суб'єктів господарювання не є можливим.

		доступних для впровадження заходів; Погіршення екологічної ситуації внаслідок викидів парникових газів, що утворюються внаслідок спалювання викопного палива.
--	--	---

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Показник	Великі*	Середні*	Малі*	Мікро*	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць	528	-	-	-	528
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	100	-	-	-	100

*У зв'язку з відсутністю у відкритому доступі необхідного обсягу інформації щодо розміру доходу підприємств – суб'єктів природних монополій у сферах електроенергетики та ринку природного газу та беручи до уваги аналіз наявної у відкритому доступі інформації щодо кількості працівників відповідних суб'єктів було допущено умовність в частині віднесення всього обсягу суб'єктів господарювання, на які поширюється дія окремих регуляторних норм Проекту Закону, до суб'єктів великих підприємництва.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1: прийняття проекту Закону «Про енергетичну ефективність»	Використання більш енергоефективного обладнання може призвести до зменшення витрат на оплату паливно-енергетичних ресурсів та, відповідно, підвищення рівня конкурентоспроможності суб'єктів господарювання.	Відсутні.
Альтернатива 2: залишення існуючої ситуації без змін	Відсутні.	Збільшення витрат на оплату паливно-енергетичних ресурсів та, відповідно, зниження рівня конкурентоспроможності

		суб'єктів господарювання.
--	--	---------------------------

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Альтернатива 1: прийняття проєкту Закону «Про енергетичну ефективність». Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці "Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта")	4592815,83 (1 рік) 9188314,12 (5 років)
Альтернатива 2: залишення існуючої ситуації без змін Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці "Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта")	0

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1: прийняття Проєкту Закону «Про енергетичну ефективність»	4	Цілі прийняття регуляторного акта можуть бути досягнуті повною мірою.
Альтернатива 2: залишення існуючої ситуації без змін	1	Не дозволяє досягти жодної з цілей.

Рейтинг результативно сті	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1: прийняття проекту Закону «Про енергетичну ефективність»	Зменшення дефіциту торговельного балансу в частині імпорту енергоносіїв, збільшення надходжень до бюджету за рахунок впровадження штрафних санкцій через невиконання статей закону, а також збільшення доходів від оподаткування за рахунок збільшення обсягів проведення енергетичного аудиту та здійснення енергоефективних заходів, створення сприятливого правового середовища для залучення іноземних інвестицій у виробництво енергоефективного обладнання, реалізацію енергоефективних заходів. Забезпечення виконання міжнародних зобов'язань в частині імплементації Директиви. Отримання доступу до інформації щодо стану	4599254 грн. (1 рік) 9210849 грн. (5 років)	Цілі прийняття регуляторного акта можуть бути досягнуті повною мірою. Запровадження заходів, передбачених Проектом Закону, може дозволити виконання заходів з підвищення енергетичної ефективності суб'єктів господарювання та створити умови для подальших змін у сфері енергетичної ефективності.

	енергоефективності та доступних для впровадження заходів. Покращення екологічної ситуації внаслідок потенційного зниження викидів парникових газів, що утворюються внаслідок спалювання викопного палива. Зменшення витрат на оплату паливно-енергетичних ресурсів та, відповідно, підвищення рівня конкурентоспроможності суб'єктів господарювання. Реалізація Закону є ключовою передумовою для досягнення національної цілі з енергоефективності до 2030 року в рамках виконання зобов'язань за Договором про заснування Енергетичного Співтовариства. Зазначена ціль передбачає скорочення споживання кінцевої енергії на 10 441 тис т.н.е порівняно зі звичайним (базовим) споживанням (або на 17%).		
--	--	--	--

Альтернатива 2: залишення існуючої ситуації без змін	Відсутні.	Можливе збільшення дефіциту торгівельного балансу в частині імпорту енергоносіїв. Невиконання Україною своїх зобов'язань за договором про заснування Енергетичного Співтовариства та Угоди про асоціацію.	Дана альтернатива не дозволяє досягти цілей у сфері енергетичної ефективності.
--	-----------	---	--

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи / причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Альтернатива 1: прийняття проєкту Закону «Про енергетичну ефективність»	Запровадження заходів, передбачених Проєктом Закону, може дозволити виконання деяких заходів з підвищення енергетичної ефективності суб'єктів господарювання та створити умови для подальших змін у сфері енергетичної ефективності. Створення механізмів та стимулів до впровадження енергоефективних заходів на усіх етапах енергетичного ланцюга («виробництво-транспортування-споживання») є сигналом та передумовою для розвитку ринку впровадження енергоефективних заходів.	Високий ризик неприйняття підзаконних актів або невиконання вимог Проєкту Закону через недотримання механізмів контролю за виконанням передбачених Проєктом Закону заходів, а також не притягнення до відповідальності за їх невиконання.
Альтернатива 2: залишення існуючої ситуації без змін	Дана альтернатива не дозволяє вирішити проблему.	Зовнішні чинники на дію регуляторного акта у разі залишення існуючої на даний момент ситуації без змін відсутні.

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Проектом Закону передбачені наступні механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми:

1) механізми та заходи, що передбачають обов'язки суб'єктів господарювання:

- юридичні особи, що беруть участь в реалізації заходів національних планів дій з енергоефективності, надають інформацію про результати виконання заходів з енергоефективності Держенергоефективності або розміщують її в Національній системі енергетичного моніторингу (за наявності такої системи) (стаття 5 Проекту Закону);
- встановлюються вимоги до екодизайну продуктів, пов'язаних зі споживанням енергії для окремих продуктів, яким такі продукти повинні відповідати під час їх введення в обіг та/або в експлуатацію (стаття 7 Проекту Закону);
- вимога проведення енергетичного аудиту кожні чотири роки, починаючи з дати проведення останнього енергетичного аудиту (стаття 9 Проекту Закону) для:
 - суб'єктів великого підприємництва;
 - суб'єктів господарювання, що планують отримувати державну підтримку на здійснення заходів з енергоефективності.

Перший енергетичний аудит проводиться протягом трьох років з дня введення в дію цього Закону або до отримання державної підтримки. У випадку не проведення обов'язкового енергетичного аудиту суб'єкти великого підприємництва, а також інші суб'єкти господарювання у випадку отримання державної підтримки на здійснення заходів з енергоефективності несуть відповідальність відповідно до закону. Суб'єкти великого підприємництва, а також інші суб'єкти господарювання у випадку отримання державної підтримки на здійснення заходів з енергоефективності звільняються від обов'язку проведення енергетичного аудиту у разі запровадження системи енергетичного або екологічного менеджменту, яка сертифікована відповідно до гармонізованих європейських та міжнародних стандартів та яка передбачає проведення енергетичного аудиту відповідно до вимог, визначених законом;

- оператор системи передачі, що здійснює свою діяльність відповідно до Закону України «Про ринок електричної енергії», оператор газотранспортної системи, що здійснює свою діяльність відповідно до Закону України «Про ринок природного газу» (далі – оператори передавальних систем), оператори системи розподілу, що здійснюють свою діяльність відповідно до Закону України «Про ринок електричної енергії», оператори газорозподільної

системи, що здійснюють свою діяльність відповідно до Закону України «Про ринок природного газу» (далі – оператори розподільних систем) кожні три роки до 1 квітня здійснюють оцінку потенціалу енергоефективності газотранспортної системи, системи передачі електричної енергії, газорозподільної системи, системи розподілу електричної енергії в Україні, зокрема щодо керування навантаженням і забезпечення оперативної сумісності, а також доступу до мереж для споживачів електричної енергії, у тому числі енергетичних кооперативів, приватних домогосподарств, генеруючі установки яких виробляють електричну енергію з альтернативних джерел енергії. Оцінка здійснюватиметься відповідно до Методики оцінки потенціалу енергоефективності, що має бути затверджена Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (стаття 13 Проекту Закону);

- суб'єкти господарювання надають центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива необхідні відомості для формування та ведення Баз даних будівель (прикінцеві та перехідні положення Проекту Закону).

2) механізми та заходи, що передбачають обов'язки суб'єкта владних повноважень:

Кабінет Міністрів України зобов'язаний, зокрема (статті 5, 8, 9, 10, 11, 13, 14, прикінцеві та перехідні положення Проекту Закону):

(а) кожні 3 роки затверджувати/переглядати національні плани дій з енергоефективності, в яких визначені відповідні національні цілі з енергоефективності узгоджені із міжнародними зобов'язаннями України. КМУ встановлює цільовий показник економії енергії в будівлях центральних органів виконавчої влади та затвердження планів підвищення рівня енергоефективності будівель центральних органів виконавчої влади;

(б) визначити порядок здійснення збору первинної інформації, моніторингу та оцінки виконання Національного плану, в тому числі через Національну систему енергетичного моніторингу. Встановлення порядку формування та ведення Баз даних будівель;

(в) затвердити довгострокової Стратегії термомодернізації будівель та порядку її моніторингу;

(г) затвердити цільовий показник щорічного скорочення споживання енергії, що розраховується в абсолютних значеннях первинного споживання енергії та кінцевого споживання енергії центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива. Прийняття рішення щодо запровадження схеми зобов'язань з енергоефективності, за якою зобов'язальні сторони повинні

забезпечити досягнення визначеного для них показника щорічного скорочення споживання енергії, забезпечуючи відповідну економію енергії, яка є результатом впровадження прийнятних заходів з енергоефективності на рівні кінцевих споживачів енергії. Встановлення порядку для моніторингу та оцінки результатів досягнення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії;

(г) затвердити методику примірного розрахунку вартості енергетичного аудиту та порядку проведення незалежного тестування осіб, які мають намір провадити діяльність із здійснення енергетичного аудиту;

(д) встановити порядок акредитації установ та організацій, в яких створюються кваліфікаційні комісії та порядку анулювання акредитації кваліфікаційної комісії;

(е) визначити порядок обміну інформацією між центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива та кваліфікаційними комісіями;

(є) встановити порядок надання органом сертифікації центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива інформації щодо сертифікації систем енергетичного та або екологічного менеджменту суб'єктів господарювання;

(ж) затвердити порядок функціонування Національної системи енергетичного моніторингу;

(з) затвердити Концепцію впровадження розумних мереж в Україні та середньостроковий План заходів впровадження розумних мереж в Україні;

(и) на підставі національного звіту з комплексної оцінки потенціалу застосування ефективного централізованого теплопостачання та високоефективної когенерації розробити та затвердити державні програми, впровадити фінансові чи регуляторні механізми стимулювання впровадження ефективних систем теплопостачання, високоефективної когенерації та використання скидної теплової енергії;

(і) розробити та затвердити державних програми, впровадити фінансові чи регуляторні механізми стимулювання впровадження ефективних систем теплопостачання, високоефективної когенерації та використання скидної теплової енергії;

(ї) встановити цільовий показник економії енергії в будівлях центральних органів виконавчої влади та затвердження плану підвищення рівня енергоефективності будівель центральних органів виконавчої влади.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель

зобов'язаний, зокрема (статті 5, 6, 10, прикінцеві та перехідні положення Проекту Закону):

(а) розробити довгострокову Стратегію термомодернізації будівель. Протягом трьох місяців з дня затвердження (перегляду) Стратегії подати її до Секретаріату Енергетичного Співтовариства;

(б) затвердити порядок підтвердження економічної та технічної недоцільності придбання чи укладення договорів найму (оренди) будівель, які відповідають мінімальним вимогам до енергетичної ефективності будівель;

(в) затвердити методику оцінки можливості укладення енергосервісних договорів;

(г) затвердити методику визначення базового рівня енергетичної ефективності щодо житлових та громадських будівель, які перебувають в управлінні (віданні) органів місцевого самоврядування, органів державної влади;

(г) розрахувати цільовий показник економії енергії в будівлях та затвердити відповідну методику такого розрахунку;

(д) формувати план підвищення рівня енергоефективності будівель на наступний календарний рік із зазначенням джерел фінансування таких заходів;

(е) затвердити порядок моніторингу стану досягнення цільового показника економії енергії в будівлях.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель), зобов'язаний, зокрема (статті 8, 9, 10, 11, 13 Проекту Закону):

(а) затвердити методику визначення цільового показника щорічного скорочення споживання енергії;

(б) затвердити перелік прийнятних заходів з енергоефективності в рамках схеми зобов'язань з енергоефективності;

(в) встановити методику визначення розмірів внесків зобов'язальних сторін до Фонду енергоефективності;

(г) затвердити мінімальні вимоги до структури та змісту звіту з енергетичного аудиту;

(г) затвердити порядок підтвердження кваліфікації осіб, які мають намір провадити діяльність із здійснення енергетичних аудитів та кваліфікаційних вимог до енергетичних аудиторів;

(д) затвердити порядок формування, ведення та оприлюднення бази даних енергетичних аудиторів;

(е) затвердити порядок формування, ведення та оприлюднення бази даних

енергетичних аудитів, а також вимог до форми, змісту та строків надання звіту з енергетичного аудиту;

(є) затвердити порядок незалежного моніторингу витягів зі звітів з енергетичного аудиту;

(ж) затвердити примірні функції та обов'язки енергетичного менеджера органу державної влади;

(з) затвердити примірний порядок використання економії коштів;

(и) затвердити методику визначення базового рівня енергетичної ефективності щодо об'єктів, які перебувають в управлінні (віданні) органів місцевого самоврядування, органів державної влади (крім житлових та громадських будівель);

(і) розробити порядок функціонування Національної системи енергетичного моніторингу;

(ї) надавати висновок щодо погодження інвестиційних програм/планів розвитку операторів передавальних систем та операторів розподільних систем.

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг зобов'язана, зокрема (статті 12 та 13 Проекту Закону):

(а) затвердити порядок оцінки технічної можливості та економічної доцільності встановлення інтелектуальних систем обліку операторами передавальних систем, операторами розподільних систем, операторами зовнішніх інженерних мереж та вжиття заходів державного регулювання, які стимулюватимуть впровадження інтелектуальних систем обліку;

(б) розробити та затвердити методику оцінки потенціалу енергоефективності газотранспортної системи, системи передачі електричної енергії, газорозподільної системи, системи розподілу електричної енергії, розроблену з урахуванням вимог актів законодавства Європейського Союзу, Енергетичного Співтовариства, сформував та оприлюднити на своєму офіційному веб-сайті звіт про результати оцінки потенціалу енергоефективності газотранспортної системи, системи передачі електричної енергії, газорозподільної системи, системи розподілу електричної енергії.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива зобов'язаний, зокрема (статті 5, 7, 8, 9, 10, 15 та 16 Проекту Закону):

(а) розраховувати національна ціль з енергоефективності в абсолютних значеннях первинного споживання енергії та кінцевого споживання енергії та національні плани дій з енергоефективності. Подавати до Секретаріату

Енергетичного Співтовариства національні плани дій з енергоефективності протягом трьох місяців з дня їх затвердження (перегляду);

(б) здійснювати систематичний моніторинг виконання національного плану дій з енергоефективності та подає зведену інформацію про хід його виконання щороку (до десятого числа другого місяця, що настає за звітним періодом) центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель) та оприлюднювати її на своєму офіційному веб-сайті;

(в) здійснювати інформування виробників та імпортерів енергоспоживчих продуктів про вимоги до екодизайну таких продуктів; виробників енергоспоживчих продуктів, зокрема суб'єктів мікропідприємництва, малого та середнього підприємництва про можливості та доцільність впровадження екологічно обґрунтованих підходів, у тому числі заходів з енергоефективності, на етапі проєктування таких продуктів; споживачів про переваги використання енергоспоживчих продуктів, які відповідають вимогам екодизайну;

(г) розраховувати цільовий показник щорічного скорочення споживання енергії (зокрема для зобов'язальних сторін), який розраховується в абсолютних значеннях первинного споживання енергії та кінцевого споживання енергії, здійснювати моніторинг та оцінку результатів досягнення цього показника. Оприлюднювати на своєму офіційному веб-сайті інформацію щодо досягнення цільового показника протягом звітного року, а також кожні три роки до 30 квітня повідомляти Секретаріат Енергетичного Співтовариства про досягнення цільового показника протягом трирічного періоду, що передує року, в якому подається відповідне повідомлення;

(г) вести та оприлюднювати на своєму офіційному веб-сайті базу даних енергетичних аудиторів, базу даних енергетичних аудитів, а також забезпечувати оприлюднення та доступ споживачів до інформації про порядок та особливості підтвердження кваліфікації осіб, які мають намір провадити діяльність із здійснення енергетичного аудиту; доступність та популяризацію переваг енергетичних аудитів; проведення незалежного моніторингу енергетичних аудитів;

(д) розробити примірні функції та обов'язки енергетичного менеджера органу державної влади;

(е) розробити примірний порядок використання економії коштів;

(ж) веде реєстр суб'єктів господарювання, що отримали сертифікати систем енергетичного менеджменту та екологічного менеджменту, та публікує його на своєму офіційному сайті;

(з) веде реєстр органів державної влади та органів місцевого самоврядування, в яких впроваджено систему енергетичного менеджменту та публікує його на своєму офіційному сайті;

(и) створює умови для розвитку ринку енергосервісу та доступу суб'єктів малого і середнього підприємництва до цього ринку шляхом

поширення інформації щодо:

- укладених енергосервісних договорів;
- рекомендацій щодо положень, які гарантують захист прав та інтересів замовника енергосервісного договору;
- фінансових інструментів (грантів, кредитів, страхування) та інших механізмів, спрямованих на стимулювання здійснення енергосервісу;
- примірних енергосервісних договорів;
- практики здійснення енергосервісу;

формування, оприлюднення та постійного оновлення переліку виконавців енергосервісу, або створення інформаційної системи, в якій зазначатимуться відомості щодо виконавців енергосервісу;

підтримки органів державної влади та органів місцевого самоврядування під час закупівель енергосервісу;

сприяння залученню незалежних ринкових посередників (банків та інших фінансових установ), що стимулюватимуть споживачів і виконавців енергосервісу до укладення енергосервісних договорів.

(і) здійснює популяризацію та стимулювання підвищення рівня енергоефективності серед споживачів, зокрема забезпечує:

- доступність інформації про існуючі механізми, фінансові та правові умови підвищення рівня енергетичної ефективності серед споживачів, суб'єктів архітектурної діяльності, енергетичних та екологічних аудиторів;
- поширення інформації серед банків та інших фінансових установ про можливості участі у фінансуванні заходів з енергоефективності, включаючи участь у державно-приватному партнерстві;
- встановлення умов для постачальників енергії щодо надання споживачам актуальної інформації та рекомендацій з питань підвищення рівня енергетичної ефективності;
- поширення за участі інших осіб інформації та здійснення інформаційно-освітніх заходів з метою інформування населення про переваги та практику здійснення енергоефективних заходів;
- оцінку та, за необхідності, формування та надання центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель), пропозицій щодо вжиття заходів із усунення регуляторних бар'єрів у сфері забезпечення енергетичної ефективності.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері публічних закупівель, спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива (крім питань забезпечення енергоефективності будівель) розробляє та затверджує примірні технічні специфікації щодо проведення закупівель енергоспоживчих продуктів (товарів) чи послуг, для надання яких використовуються енергоспоживчі продукти (стаття 6 Проекту Закону).

Органи державної влади, зобов'язані, зокрема (статті 6, 10, 11, прикінцеві та перехідні положення Проекту Закону):

(а) оцінювати можливість укладення енергосервісного договору у разі закупівлі електричної енергії, природного газу, теплової енергії, послуг з постачання гарячої води;

(б) запроваджувати та забезпечувати функціонування систем енергетичного менеджменту на об'єктах, які перебувають в їх управлінні (віданні), впроваджують порядок використання економії коштів, що виникла в результаті функціонування системи енергетичного менеджменту для фінансового стимулювання закладів бюджетної сфери, їх посадових осіб та посадових осіб органів державної влади, відповідальних за впровадження заходів економії комунальних послуг та енергії;

(в) надавати центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, інформацію про стан впровадження систем енергетичного менеджменту за формою та в терміни, визначені таким центральним органом виконавчої влади або розміщувати її в Національній системі енергетичного моніторингу (за наявності такої системи);

(г) надавати дані про споживання енергії та іншу необхідну інформацію до Національної системи енергетичного моніторингу у випадку здійснення заходів з енергоефективності;

(г) надавати центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива відомості для формування та ведення Баз даних будівель.

Органи місцевого самоврядування зобов'язані, зокрема (статті 6, 10, 11, 14 прикінцеві та перехідні положення Проекту Закону):

(а) оцінювати можливість укладення енергосервісного договору у разі закупівлі електричної енергії, природного газу, теплової енергії, послуг з постачання гарячої води;

(б) надавати Держенергоефективності інформацію про стан впровадження систем енергетичного менеджменту за формою та в терміни, визначені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива або розміщувати її в Національній системі енергетичного моніторингу (за наявності такої системи);

(г) запроваджувати та забезпечувати функціонування систем енергетичного менеджменту на об'єктах, які перебувають в їх управлінні (віданні), впроваджують порядок використання економії коштів, що виникла в результаті функціонування системи енергетичного менеджменту для фінансового стимулювання закладів бюджетної сфери, їх посадових осіб та посадових осіб органів державної влади, відповідальних за впровадження заходів економії комунальних послуг та енергії;

(г) надавати дані про споживання енергії та іншу необхідну інформацію до Національної системи енергетичного моніторингу у випадку здійснення заходів з енергоефективності;

(д) розробляти схеми теплопостачання міст та інших населених пунктів України на основі оптимального поєднання централізованих та автономних систем теплопостачання, з використанням методу аналізу витрат і вигід;

(е) надавати Держенергоефективності відомості для формування та ведення Бази даних будівель.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації зобов'язані, зокрема (стаття 14 Проекту Закону):

(а) кожні три роки до 1 квітня формувати зведений звіт про потенціал застосування ефективного централізованого теплопостачання та високоефективної когенерації, визначений органами місцевого самоврядування при складанні схем теплопостачання, та направляти його до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються фізичні та юридичні особи, які повинні впроваджувати або виконувати ці вимоги, оцінюється вище середнього.

Після проведеного аналізу регуляторного впливу було розраховано наступні результати за ключовими показниками (дані за перший рік):

- прогнозовані витрати суб'єктів господарювання² становлять 4592815,83 грн.;
- прогнозовані витрати держави становлять 6438,48 грн.

Розрахунок витрат, які будуть понесені суб'єктами господарювання у разі прийняття Проекту Закону, наведено у додатку 1.

Розрахунок витрат, які будуть понесені суб'єктами владних повноважень у разі прийняття Проекту Закону, наведено в додатку 2.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Згідно з Проектом Закону, закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через 12 місяців з дня набрання чинності цим Законом, крім статті 6, яка вводиться в дію через 15 місяців з дня набрання чинності Законом. Строк дії регуляторного акта не обмежений у часі.

Питання енергоефективності та енергозбереження в Україні є стратегічним та буде потребувати постійного зменшення споживання енергоресурсів. В зв'язку з тим, що Проект Закону передбачає створення умов для зменшення споживання енергії, у тому числі у довгостроковій перспективі, відсутність строку дії закону у часі є обґрунтованою.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Прогнозованими показниками результативності дії регуляторного акта є:
розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта – збільшиться за рахунок сплати податків внаслідок активізації підприємницької діяльності в сфері енергоефективності (рекламація енергосервісу, енергоаудити, енергоменеджмент тощо);

рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта – високий;

кількість проведених обов'язкових енергетичних аудитів суб'єктами великого підприємництва – 446;

кількість проведених оцінок потенціалу енергоефективності газотранспортної системи, системи передачі електричної енергії, газорозподільної системи, системи розподілу електричної енергії в Україні – 82;

Проект Закону та відповідний аналіз регуляторного впливу розміщено на офіційному веб – сайті Міністерства енергетики в мережі Інтернет <http://mpe.kmu.gov.ua>.

Міністерство енергетики України у межах компетенції надає необхідні роз'яснення щодо застосування акта, який буде опубліковано в засобах масової інформації після його прийняття.

² Дані щодо великих та середніх суб'єктів господарювання.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Базове відстеження результативності регуляторного акта здійснюватиметься протягом календарного року, в якому закон введено в дію.

Повторне відстеження результативності планується здійснити через рік з дня введення закону в дію. В результаті повторного відстеження відбудеться порівняння показників базового та повторного відстеження.

Періодичні відстеження результативності будуть здійснюватися раз на кожні три роки, починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта.

Метод проведення відстеження результативності регуляторного акту – статистичний.

Відстеження результативності дії регуляторного акту здійснюватиметься Міністерством енергетики статистичним методом шляхом аналізу офіційної статистичної інформації. Цільовими групами для проведення відстеження результативності регуляторного акту є суб'єкти господарювання, що наведені в розділі V.

Статистичні дані повинні отримуватись на підставі проведених статистичних спостережень (в тому числі опитувань, вибіркового обстеження) та надаватись спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі статистики.

В. о. Міністра енергетики України

Ольга БУСЛАВЕЦЬ

« » _____ 2020 р.

Додаток 1
до Аналізу регуляторного впливу до
проекту Закону України "Про
енергетичну ефективність"

ВИТРАТИ
на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва,
які виникають внаслідок дії регуляторного акта

Порядкови й номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	0,00	0,00
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	0,00	0,00
3	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	1609,54	5901,54
4	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/ приписів тощо), гривень	0,00	0,00
5	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень	3623288,29	7246576,58
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	0,00	0,00

7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	0,00	0,00
8	Інше (уточнити), гривень	967918	1935836
9	РАЗОМ (сума рядків: 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8), гривень ³	4592815,83	9188314,12
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	-	-
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 9 x рядок 10), гривень	4592815,83	9188314,12

Розрахунок відповідних витрат на одного суб'єкта господарювання³

Вид витрат	У перший рік	Періодичні (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо <i>(Розбивка по регуляціях)</i>	0	0	0
<i>Обов'язковий енергоаудит</i>	0	0	0
<i>Встановлення вимог до екодизайну⁴</i>	-	-	-
<i>Здійснення оцінки потенціалу енергоефективності</i>	0	0	0

³ Вказана сума витрат для всіх суб'єктів для всіх регуляцій. Якщо ми напишемо суму витрат для одного суб'єкта по всіх регуляціях, підсумуємо всю кількість суб'єктів, а потім перемножимо ці дві величини, то цифра буде спотворена. Адже по кожній регуляції різна кількість витрат для суб'єктів, а також існують випадки, коли на одного суб'єкта припадає декілька регуляцій. Саме тому для точності обрахунків пропонуємо відразу вказувати загальну суму витрат для всіх суб'єктів по всіх регуляціях (вона обрахована як сума добутоків витрат на одного суб'єкта по регуляції на кількість таких суб'єктів)

⁴ Визначення витрат на реалізацію вимог до екодизайну визначити складно у зв'язку постійним процесом оновлення зазначених вимог в ЄС та їх подальшої адаптації в Україні.

<i>Надання інформації про результати виконання заходів з енергоефективності в рамках реалізації заходів національних планів дій з енергоефективності; надання необхідних відомостей для формування та ведення Баз даних будівель</i>	0	0	0
--	---	---	---

Вид витрат	Витрати на сплату податків та зборів (змінених/нововведених) (за рік)	Витрати за п'ять років
Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів)	0	0

Вид витрат	Витрати* на ведення обліку, підготовку та подання звітності (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій за рік	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам (витрати часу персоналу) <i>(Розбивка по регуляціях)</i>	1609,54	0	1609,54	5901,54
<i>Обов'язковий енергоаудит</i>	0	0	0	0
<i>Встановлення вимог до екодизайну</i>	0	0	0	0
<i>Здійснення оцінки потенціалу енергоефективності</i>	536,54	0	536,54	536,54

Надання інформації про результати виконання заходів з енергоефективності в рамках реалізації заходів національних планів дій з енергоефективності; надання необхідних відомостей для формування та ведення Баз даних будівель	1073	0	1073	5365
---	------	---	------	------

* Вартість витрат, пов'язаних із підготовкою та поданням звітності державним органам, визначається шляхом множення фактичних витрат часу персоналу на заробітну плату спеціаліста відповідної кваліфікації.

Вид витрат	Витрати* на адміністрування заходів державного нагляду (контролю) (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій та усунення виявлених порушень (за рік)	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/приписів тощо)	0	0	0	0

* Вартість витрат, пов'язаних з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю), визначається шляхом множення фактичних витрат часу персоналу на заробітну плату спеціаліста відповідної кваліфікації.

Вид витрат	Витрати на проходження відповідних процедур (витрати часу, витрати на експертизи, тощо)	Витрати безпосередньо на дозволи, ліцензії, сертифікати, страхові поліси (за рік - стартовий)	Разом за рік (стартовий)	Витрати за п'ять років
Витрати на отримання	3623288,29	0	3623288,29	7246576,58

адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних / обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо)				
<i>Обов'язковий енергоаудит</i>	3623288,29	0	3623288,29	7246576,58
<i>Встановлення вимог до екодизайну</i>	0	0	0	0
<i>Здійснення оцінки потенціалу енергоефективності</i>	0	0	0	0
<i>Надання інформації про результати виконання заходів з енергоефективності в рамках реалізації заходів національних планів дій з енергоефективності; надання необхідних відомостей для формування та ведення Баз даних будівель</i>	0	0	0	0

Вид витрат	За рік (стартовий)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо)	0	0	0

Вид витрат	Витрати на оплату праці додатково найманого персоналу (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу	0	0

Вид витрат	Інші витрати (за рік)	Витрати за п'ять років
Інші витрати <i>(Розбивка по регуляціях)</i>	967918	1935836
<i>Обов'язковий енергоаудит</i>	0	0
<i>Встановлення вимог до екодизайну</i>	0	0
<i>Здійснення оцінки потенціалу енергоефективності (витрати: визначення показників ефективності, оцінка управління перевантаженнями, оцінка стану приєднання до електростанцій)</i>	967918	1935836
<i>Надання інформації про результати виконання заходів з енергоефективності в рамках реалізації заходів національних планів дій з енергоефективності; надання необхідних відомостей для формування та ведення Баз даних будівель</i>	0	0

Додаток 2
до Аналізу регуляторного впливу до проєкту
Закону України "Про енергетичну
ефективність"

БЮДЖЕТНІ ВИТРАТИ
на адміністрування регулювання для суб'єктів великого і середнього
підприємництва

Розрахунок витрат на адміністрування регулювання здійснюється окремо для кожного відповідного органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, що залучений до процесу регулювання.

Державний орган, для якого здійснюється розрахунок адміністрування регулювання:

(назва державного органу)

Процедура регулювання суб'єктів великого і середнього підприємництва (розрахунок на одного типового суб'єкта господарювання)	Планові витрати часу на процедуру	Вартість часу співробітника органу державної влади відповідної категорії (заробітна плата)	Оцінка кількості процедур за рік, що припадають на одного суб'єкта	Оцінка кількості суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання	Витрати на адміністрування регулювання* (за рік), гривень
1. Облік суб'єкта господарювання, що перебуває у сфері регулювання	0	0	0	0	0
2. Поточний контроль за суб'єктом господарювання, що перебуває у сфері регулювання, у тому числі:	0	0	0	0	0
Камеральні	0	0	0	0	0
Виїзні	0	0	0	0	0
3. Підготовка, затвердження та опрацювання одного окремого акта про	0	0	0	0	0

порушення вимог регулювання					
4. Реалізація одного окремого рішення щодо порушення вимог регулювання	0	0	0	0	0
5. Оскарження одного окремого рішення суб'єктами господарювання	0	0	0	0	0
6. Підготовка звітності за результатами регулювання	0	0	0	0	0
7. Інші адміністративні процедури (уточнити): витрати на опрацювання інформації					0
<i>Здійснення оцінки потенціалу енергоефективності</i>	6 днів	536,54 грн	1 раз на три роки	-	3219,24 ⁵
<i>Надання інформації про результати виконання заходів з енергоефективності в рамках реалізації заходів національних планів дій з енергоефективності; надання необхідних відомостей для формування та ведення Бази</i>	6 днів	536,54 грн	1	-	3219,24 ⁴

⁵ Зважаючи процедуру здійснення опрацювання інформації, яка не передбачає виділення окремих етапів для кожного суб'єкта господарювання, розрахунок здійснено узагальнено для всіх підприємств.

<i>даних будівель</i>					
Разом за рік	X	X	X	X	6438,48
Сумарно за п'ять років	X	X	X	X	22534,68

* Вартість витрат, пов'язаних з адмініструванням процесу регулювання державними органами, визначається шляхом множення фактичних витрат часу персоналу на заробітну плату спеціаліста відповідної кваліфікації та на кількість суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання, та на кількість процедур за рік.

Якщо державне регулювання передбачає утворення нового державного органу (або нового структурного підрозділу діючого органу), необхідно визначити повний запланований річний бюджет нового органу (структурного підрозділу) ____ x 5 років = ____ гривень.⁶

Порядковий номер	Назва державного органу	Витрати на адміністрування регулювання за рік, гривень	Сумарні витрати на адміністрування регулювання за п'ять років, гривень
-	-	-	-
-	-	-	-
-	-	-	-
Сумарно бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб'єктів великого і середнього підприємництва	-	-	-

⁶. Утворення нового державного органу не передбачається.

МІНІСТЕРСТВО ЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ

Н А К А З

м. Київ

***Про План діяльності
Міністерства енергетики України
з підготовки проектів регуляторних
актів на 2020 рік***

Відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»; постанов Кабінету Міністрів України від 27.05.2020 № 425 «Деякі питання оптимізації системи центральних органів виконавчої влади» та від 17.06.2020 № 507 «Про затвердження Положення про Міністерство енергетики України»,
н а к а з у ю:

1. Внести до наказу Міністерства енергетики та захисту довкілля України від 13.12.2019 № 507 «Про затвердження Плану діяльності Міністерства енергетики України з підготовки проектів регуляторних актів на 2020 рік» такі зміни:

1.1 У пункті 1 слова «Міністерства енергетики та захисту довкілля України» замінити словами «Міністерства енергетики України».

1.2 План діяльності Міністерства енергетики України з підготовки проектів регуляторних актів на 2020 рік, затверджений зазначеним наказом, викласти у новій редакції, що додається.

2. Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.

В. о. Міністра

Ольга БУСЛАВЕЦЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства енергетики та
захисту довкілля України
13 грудня 2019 року № 507
(в редакції наказу Міністерства енергетики
від _____ № _____)

**План діяльності Міністерства енергетики України
з підготовки проектів регуляторних актів на 2020 рік**

№ п/п	Назва проекту регуляторного акта	Обґрунтування необхідності прийняття регуляторного акта	Центральні органи виконавчої влади, структурні підрозділи, що розроблятимуть регуляторний акт	Термін виконання
1.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Правил доступу суб'єктів ринку природного газу до внутрішньопромислових трубопроводів суміжних газовидобувних підприємств»	Встановлення чітких правил доступу суб'єктів ринку природного газу до внутрішньопромислових трубопроводів суміжних газовидобувних підприємств для забезпечення потреб споживачів, Оператора ГРМ та постачальників природного газу (газовидобувні компанії) у частині оплати суміжними газодобувними компаніям за послуги з переміщення природного газу	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	IV квартал 2020 року

		внутрішньопромисловими трубопроводами		
2.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту природного газу»	Впровадження в Україні механізмів технічного регулювання щодо якості природного газу, що відповідатимуть європейським і міжнародним стандартам та утворюють умови для усунення технічних бар'єрів у торгівлі, забезпечать можливість незалежного контролю та оцінки відповідності природного газу призначеного для споживачів у повному обсязі	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	IV квартал 2020 року
4.	Закон України «Про деякі питання заборгованості вугільних підприємств»	Погашення заборгованості з єдиного соціального внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та відновлення соціальних гарантій працівників. Покращення фінансово-економічних показників діяльності державних вугледобувних підприємств, що забезпечить сталий розвиток державної вугільної галузі України	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	IV квартал 2020 року

5.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Змін до Правил про безпеку постачання природного газу»	Посилення безпеки постачання природного газу шляхом оновлення Правил про безпеку постачання природного газу	Директорат електро-енергетичного комплексу та розвитку ринку електричної енергії	IV квартал 2020 року
6.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Змін до Національного плану дій»	Посилення безпеки постачання природного газу шляхом оновлення Національного плану дій	Директорат електро-енергетичного комплексу та розвитку ринку електричної енергії	IV квартал 2020 року
7.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Змін до Методики обчислення плати за перетікання реактивної електроенергії»	Приведення положень Методики обчислення плати за перетікання реактивної електроенергії у відповідність до актів законодавства	Директорат електро-енергетичного комплексу та розвитку ринку електричної енергії	IV квартал 2020 року
8.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження розміру страхового запасу природного газу на 2021 рік»	Виконання Закону України «Про ринок природного газу» для забезпечення безпеки постачання природного газу.	Директорат електро-енергетичного комплексу та розвитку ринку електричної енергії	IV квартал 2020 року
9.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження нормативів втрат нафтопродуктів під час їх приймання, зберігання, відпуску та транспортування та порядку їх розроблення та застосування»	Впорядкування обліку втрат нафтопродуктів під час їх приймання, зберігання, відпуску і транспортування автомобільним, залізничним, водним і трубопровідним транспортом, а також встановлення загальних вимог до процедури розроблення нормативів втрат нафтопродуктів під час їх приймання, зберігання, відпуску і транспортування автомобільним, залізничним,	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	IV квартал 2020 року

		водним і трубопровідним транспортом		
10.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Інструкції з розслідування та обліку пожеж, які сталися на об'єктах суб'єктів господарювання, що належать до сфери управління Міністерства енергетики та захисту довкілля»	Встановлення єдиного порядку організації розслідування причин та обставин виникнення пожеж на об'єктах підприємств ПЕК, а також визначає основні вимоги до здійснення первинного обліку пожеж та їх наслідків із врахуванням вимог міжнародних та європейських стандартів ризик-орієнтовних підходів які позитивно впливають на стан протипожежної безпеки.	Управління охорони праці, промислової безпеки та цивільного захисту	IV квартал 2020 року
11.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Положення про Державну воєнізовану гірничорятувальну службу у вугільній промисловості України»	Забезпечення діяльності роботи Державної воєнізованої гірничорятувальної служби у вугільній промисловості України, спрямованої на профілактику із запобігання надзвичайних ситуацій, проведення аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт, а також надання невідкладної, у тому числі медичної, допомоги особам, які перебувають у небезпечному для життя й здоров'я стані, на місці події та під час евакуації до	Управління охорони праці, промислової безпеки та цивільного захисту	IV квартал 2020 року

		закладів охорони здоров'я.		
12.	Закон України «Про внесення змін до деяких законів України» щодо особливостей здійснення енергетичного нагляду (контролю)»	Надання повноважень Мінекоенерго щодо нормативно-правового регулювання питань, пов'язаних зі здійсненням державного енергетичного нагляду (контролю)	Держенергонагляд	I квартал 2020 року
13.	Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про теплопостачання» щодо погодження інвестиційних програм»	Врегулювання питання погодження інвестиційних програм	Держенергонагляд	II квартал 2020 року
14.	Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про ринок електричної енергії» щодо посилення контролю за приєднанням до електричних мереж»	Посилення контролю за приєднанням до електричних мереж	Держенергонагляд	I квартал 2020 року
15.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність здійснення планових заходів нагляду (контролю)»	З метою приведення у відповідність із Законом України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності»	Держенергонагляд	I квартал 2020 року

16.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Правил користування тепловою енергією»	З метою приведення у відповідність із законодавством України	Держенергонагляд	IV квартал 2020 року
17.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Змін до Правил технічної експлуатації теплових установок і мереж»	З метою вдосконалення організаційних та технічних вимог теплових установок та мереж	Держенергонагляд	IV квартал 2020 року
18.	Наказ Міністерства енергетики України, Міністерства розвитку громад та територій України «Про затвердження Змін до Правил підготовки теплових господарств до опалювального сезону»	З метою вдосконалення порядку підготовки теплових господарств до опалювального сезону	Держенергонагляд	IV квартал 2020 року
19.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Змін до Інструкції з обліку та розслідування технологічних порушень в роботі енергетичного господарства споживачів»	З метою впорядкування організації розслідування аварій на об'єктах енергетичного господарства, порядку розслідування причин і наслідків аварій і пожеж на енергетичних установках суб'єктів відносин у сфері теплопостачання та споживачів електричної енергії	Держенергонагляд	IV квартал 2020 року
20.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Змін до Положення про порядок оцінки готовності об'єктів електроенергетики до роботи в осінньо-зимовий період»	Відповідно до Положення про Державну інспекцію енергетичного нагляду України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 лютого 2018 року № 77	Держенергонагляд	IV квартал 2020 року

21.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Положення про функціонування автоматизованої системи «Єдине вікно» з моніторингу та контролю з розгляду спірних питань щодо приєднання електричних установок замовників до електричних мереж»	Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 23 жовтня 2019 року № 932 «Деякі питання посилення контролю за дотриманням законодавства щодо приєднання до електричних мереж»	Держенергонагляд	III квартал 2020 року
22.	Закон України «Про енергетичну ефективність»	Для досягнення максимального ефекту за кожним напрямком системи енергоефективності (будівлі, промисловість та транспортування/розподіл енергії) проектом закону передбачається створення передумов для ефективних відносин в галузі, регуляторні інструменти та механізми підтримки.	Держенергоефективності	IV квартал 2020 року
23.	Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про альтернативні види палива» у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративні послуги»	Законопроект розроблено з метою виконання положень частини другої статті 5 Закону України «Про адміністративні послуги, а саме встановлення у законі України «Про альтернативні види палива» основних вимог до регулювання надання передбачених у ньому адміністративних послуг, шляхом внесення змін до цього Закону.	Держенергоефективності	IV квартал 2020 року

24.	Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про комбіноване виробництво теплової та електричної енергії (когенерацію) та використання скидного енергопотенціалу» щодо розвитку високоефективної когенерації»	Виконання положень Директиви 2012/27/ЄС та пункту 672 постанови Кабінету Міністрів України від 25.10.2017 № 1106 «Про виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони» щодо створення сприятливих умов для використання технологій високоефективного комбінованого виробництва електричної і теплової енергії (когенерації)	Держенергоефективності	IV квартал 2020 року
25.	Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розвитку торгівлі твердими біологічними видами палива»	Виконання Національного плану дій з відновлюваної енергетики на період до 2020 року», затвердженого розпорядженням КМУ від 01.10.2014 № 902-р» щодо створення сприятливих умов для залучення інвестицій у сферу виробництва енергоносіїв з відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива та п.159 Плану заходів з реалізації етапу «Реформування енергетичного сектору (до	Держенергоефективності	IV квартал 2020 року

		2020 року) Енергетичної стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність», затвердженої розпорядження КМУ від 06.06.2018 № 497 щодо розроблення та прийняття нормативно-правових актів для запровадження електронної платформи торгівлі біологічними видами палива		
26.	Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо звільнення від сплати за викидами двоокису вуглецю установок, що спалюють біопаливо»	Виконання Національного плану дій з відновлюваної енергетики на період до 2020 року», затвердженого розпорядженням КМУ від 01.10.2014 № 902-р» щодо створення сприятливих умов для залучення інвестицій у сферу виробництва енергоносіїв з відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива	Держенергоефективності	IV квартал 2020 року
27.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку розрахунку середньозважених тарифів на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб населення, установ та	Удосконалення єдиного підходу до розрахунку середньозважених тарифів на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу для потреб населення та бюджетних установ в частині визначення механізму	Держенергоефективності	III квартал 2020 року

	організацій, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, її транспортування та постачання»	врахування двоставкових тарифів під час розрахунку середньозважених тарифів та необхідності більш детальної конкретизації питання: інформацію яких суб'єктів господарювання необхідно враховувати під час розрахунку середньозважених тарифів		
28.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Технічного регламенту щодо вимог до енергетичного маркування обігрівачів приміщень, комбінованих обігрівачів, комплектів з обігрівача приміщення, терморегулятора і сонячного обладнання та комплектів з комбінованого обігрівача, терморегулятора і сонячного обладнання»	Забезпечення виконання в повному обсязі зобов'язань, взятих Україною відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, а також у рамках Протоколу про приєднання до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства	Держенергоефективності	IV квартал 2020 року
29.	Наказу Міністерства енергетики України «Про затвердження Технічного регламенту щодо енергетичного маркування прально-сушильних машин»	Забезпечення виконання в повному обсязі зобов'язань, взятих Україною відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, а також у рамках Протоколу про приєднання до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства	Держенергоефективності	IV квартал 2020 року

30.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Технічного регламенту енергетичного маркування професійних холодильних шаф для зберігання»	Забезпечення виконання в повному обсязі зобов'язань, взятих Україною відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, а також у рамках Протоколу про приєднання до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства	Держенергоефективності	IV квартал 2020 року
31.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Технічного регламенту енергетичного маркування твердопаливних котлів та комплектів з твердопаливного котла, допоміжних обігрівачів, терморегуляторів та сонячного обладнання»	Забезпечення виконання в повному обсязі зобов'язань, взятих Україною відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, а також у рамках Протоколу про приєднання до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства	Держенергоефективності	IV квартал 2020 року
32.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Технічного регламенту енергетичного маркування вентиляторів житлових приміщень»	Забезпечення виконання в повному обсязі зобов'язань, взятих Україною відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, а також у рамках Протоколу про приєднання до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства	Держенергоефективності	IV квартал 2020 року
33.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Технічного регламенту	Забезпечення виконання в повному обсязі зобов'язань, взятих Україною відповідно до	Держенергоефективності	IV квартал 2020 року

	енергетичного маркування місцевих обігрівачів»	Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, а також у рамках Протоколу про приєднання до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства		
35.	Закон України «Про внесення зміни до статті 15 Закону України «Про ринок природного газу»	Забезпечення безперервного постачання природного газу шляхом визначення постачальника «останньої надії»	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	I квартал 2020 року
36.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження норм втрат нафтопродуктів під час їх приймання, зберігання, відпуску та транспортування»	Затвердження норм втрат нафтопродуктів під час їх приймання, зберігання, відпуску та транспортування	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	I квартал 2020 року
37.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Положення про багатосторонню групу з імплементації Ініціативи щодо забезпечення прозорості у видобувних галузях»	Створення умов для забезпечення відкритого і прозорого процесу вибору компаніями своїх представників для участі в роботі Багатосторонньої групи.	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	IV квартал 2020 року
38.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення зміни у додаток до Положення про покладення спеціальних обов'язків на суб'єктів ринку природного газу для забезпечення загальносуспільних інтересів у процесі функціонування ринку природного газу»	Забезпечення доступності та стабільності постачання природного газу на території Луганської області, підтримання належного рівня газопостачання побутовим споживачам для забезпечення загальносуспільних інтересів у процесі функціонування ринку природного газу	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	II квартал 2020 року

40.	Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про ринок електричної енергії»	Створення передумов для спрощення процедури приєднання до електричних мереж, якими володіють суб'єкти природних монополій, і зменшення плати за таке приєднання	Директорат електро-енергетичного комплексу та розвитку ринку електричної енергії	IV квартал 2020 року
41.	Наказ Міністерства енергетики України, Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України, Міністерства інфраструктури України «Про затвердження Інструкції про порядок приймання, транспортування, зберігання, відпуску та обліку нафти і нафтопродуктів суб'єктами господарювання України»	Забезпечення вітчизняної промисловості і споживачів консолідованим нормативно-правовим документом з урегулювання організації та виконання робіт, пов'язаних з прийманням, транспортуванням, зберіганням, відпуском та обліком нафти і нафтопродуктів	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	IV квартал 2020 року
42.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Положення про покладення спеціальних обов'язків на учасників ринку електричної енергії для забезпечення загальносуспільних інтересів у процесі функціонування ринку електричної енергії»	Вдосконалення механізму покладення спеціальних обов'язків із забезпечення доступності електричної енергії для побутових споживачів, забезпечення гарантованого захисту споживачів в частині збереження тарифів на електроенергію для населення на діючому рівні, підвищення ліквідності ринку, а також з метою врегулювання розбіжностей щодо зазначеного питання між	Директорат електро-енергетичного комплексу та розвитку ринку електричної енергії	IV квартал 2020 року

		учасниками ринку електричної енергії.		
43.	Наказ Міністерства енергетики та захисту довкілля України «Про затвердження Переліку видів робіт, які входять до технічного обслуговування внутрішньобудинкових систем газопостачання в житлових будинках»	Затвердження Переліку видів робіт, які входять до технічного обслуговування внутрішньобудинкових систем газопостачання в житлових будинках	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	II квартал 2020 року
44.	Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про забезпечення комерційного обліку природного газу»	Поліпшення організації роботи із запровадження 100% комерційного обліку природного газу (для населення, що проживає у квартирах та приватних будинках, у яких природний газ використовується, зокрема для приготування їжі)	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	IV квартал 2020 року
45.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України»	Визначення обґрунтованих норм споживання природного газу побутовими споживачами природного газу у разі відсутності лічильників газу.	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	IV квартал 2020 року
46.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту щодо вимог до газу скрапленого для автомобільного транспорту, комунально-побутового	Затвердження Технічного регламенту щодо вимог до газу скрапленого для автомобільного транспорту, комунально-побутового споживання та промислових цілей	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	II квартал 2020 року

	споживання та промислових цілей і внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. № 1069»			
47.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 1 серпня 2013 р. № 927»	Усунення проблемних питань, виявлених під час застосування Технічного регламенту щодо вимог до автомобільних бензинів, дизельного, суднових та котельних палив, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01.08.2013 № 927, зокрема неточностей визначень термінів, посилянь на нормативноправові акти, які втратили чинність та інше	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	II квартал 2020 року
48.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту щодо вимог щодо вимог до авіаційного бензину та палив для реактивних двигунів і внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. № 1069»	Затвердження Технічного регламенту щодо вимог до авіаційного бензину та палив для реактивних двигунів для забезпечення обов'язковості вимог національних стандартів до показників якості авіаційних палив	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	II квартал 2020 року
49.	Наказ Міністерства енергетики України «Про внесення змін до Правил розробки нафтових і газових родовищ»	Виконання вимог Кодексу України про надра, Закону України «Про нафту і газ», Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції в нафтогазовій галузі»	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	II квартал 2020 року

		щодо приведення деяких нормативно-правових актів у відповідність до чинного законодавства		
50.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку здійснення постійного та обов'язкового аварійно-рятувального обслуговування суб'єктів господарювання, галузей та окремих територій»	Деталізація порядку здійснення постійного та обов'язкового аварійно-рятувального обслуговування на договірній основі, що дозволить залучити додаткове джерело фінансування Державної воєнізованої аварійно-рятувальної служби у вугільній промисловості та зменшити навантаження на Державний бюджет.	Управління охорони праці, промислової безпеки та цивільного захисту	II квартал 2020 року
51.	Наказ Міністерства енергетики та захисту довкілля України «Про затвердження Положення про порядок обчислення розміру відшкодування та сплати збитків, заподіяних внаслідок забруднення із суден, кораблів та інших плаваючих засобів територіальних і внутрішніх морських вод України»	Встановлення єдиного підходу до обчислення кількості скинутих у водне середовище забруднюючих речовин, розміру відшкодування збитків та порядку сплати збитків, заподіяних внаслідок забруднення із суден, кораблів та інших плаваючих засобів територіальних і внутрішніх морських вод.	Директорат електро-енергетичного комплексу та розвитку ринку електричної енергії	II квартал 2020 року
52.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 19 жовтня 2018 р. № 867 та Положення про покладення спеціальних обов'язків на суб'єктів	Забезпечення стабільності на ринку природного газу в умовах поширення коронавірусу COVID-19 і запровадження карантинних заходів на території України	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	II квартал 2020 року

	ринку природного газу для забезпечення загальносуспільних інтересів у процесі функціонування ринку природного газу»			
53.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення зміни та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України»	У зв'язку із скасуванням Європейською Комісією Делегованого регламенту Комісії (ЄС) № 665/2013 від 3 травня 2013 року та на виконання частини першої статті 8 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», та пункту 100 Плану заходів щодо дерегуляції господарської діяльності та покращення бізнес-клімату, який затверджено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2019 року № 1413-р необхідно скасувати постанову Кабінету Міністрів України від 31 травня 2017 р. № 381 «Про затвердження Технічного регламенту енергетичного маркування пирососів» та привести у відповідність постанови Кабінету Міністрів України щодо ринкового нагляду	Держенергоефективності	IV квартал 2020 року

54.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України»	На виконання частини першої статті 8 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»	Держенергоефективності	IV квартал 2020 року
55.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Типового договору про проведення електронних аукціонів з розподілу квоти підтримки між замовником аукціону та оператором електронного майданчика»	Врегулювання відносин між замовником аукціону та оператором електронного майданчика, що забезпечить ефективно, прозоре та відкрите проведення аукціонів з розподілу квоти підтримки, та як наслідок - забезпечення сталого розвитку відновлюваної енергетики в Україні	Директорат електро-енергетичного комплексу та розвитку ринку електричної енергії	III квартал 2020 року
56.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення зміни та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України»	Регламентація вимог щодо енергетичного маркування пилососів відповідно до оновленого законодавства Європейського Союзу	Директорат електро-енергетичного комплексу та розвитку ринку електричної енергії	II квартал 2020 року
57.	Закон України «Про внесення змін до деяких Законів України (щодо окремих питань приєднання до газотранспортної або газорозподільної системи)»	Спрощення механізму приєднання до газотранспортної або газорозподільної системи	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	IV квартал 2020 року
58.	Постанова Кабінету Міністрів України «Деякі питання забезпечення прозорості у видобувних галузях і звітування відповідно до вимог Ініціативи щодо забезпечення прозорості у	Організація збору інформації щодо здійснення/отримання платежів у видобувних галузях необхідної для підготовки щорічного звіту ІПВГ відповідно до вимог Закону України.	Директорат з питань формування енерго- та ресурсо-ефективної політики	III квартал 2020 року

	видобувних галузях»			
59.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку проведення електронних аукціонів з продажу електричної енергії за двосторонніми договорами»	Створення умов для забезпечення стабільності цін на електричну енергію для великих непобутових споживачів електричної енергії шляхом укладення довгострокових двосторонніх договорів на продаж електроенергії та гарантоване надходження коштів для генеруючих підприємств	Директорат з питань формування енерго- та ресурсо-ефективної політики	ІІІ квартал 2020 року
60.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Порядку взяття на облік укладених договорів оренди об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності»	Приведення у відповідність до статті 11 Закону України «Про особливості оренди об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності»	Департамент корпоративних та майнових відносин	ІІІ квартал 2020 року
61.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України»	Викласти норми споживання природного газу побутовими споживачами природного газу у разі відсутності лічильників газу у новій редакції (на економічно обґрунтованому рівні)	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	ІІІ квартал 2020 року

62.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ліквідації орендованих (концесійних) вугледобувних та вуглепереробних підприємств»	Визначення підстав для прийняття рішення про ліквідацію вугледобувного підприємства, яке у складі цілісного майнового комплексу передано в оренду (концесію), визначення порядку прийняття рішення про ліквідацію, встановлення порядку ліквідації вугледобувного підприємства та питання подальшої експлуатації майна, яке залишилось після реалізації проекту ліквідації.	Департамент вугільно-промислового комплексу	IV квартал 2020 року
63.	Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення умов підтримки виробництва електричної енергії з альтернативних джерел енергії»	Створення передумов для сталого функціонування та розвитку сфери відновлюваної енергетики України в економічно ефективний спосіб шляхом удосконалення умов підтримки виробництва електричної енергії з альтернативних джерел енергії, що спрямоване на вирішення нагальних економічних і технічних викликів в галузі	Директорат електроенергетичного комплексу та розвитку ринку електричної енергії	III квартал 2020 року
64.	Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Положення про покладення спеціальних обов'язків на суб'єктів ринку природного газу для забезпечення загальносуспільних	Забезпечення стабільності на ринку природного газу в умовах поширення коронавірусу COVID-19 і запроваджених карантинних заходів на території України, а також як запобіжний захід під час	Директорат нафтогазового комплексу та розвитку ринків нафти, природного газу та нафтопродуктів	III квартал 2020 року

	інтересів у процесі функціонування ринку природного газу»	глобальної економічної кризи.		
65.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження Порядку проведення кваліфікації когенераційної установки»	Виконання пункту 3 Порядку проведення кваліфікації когенераційної установки, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 29.11.06 №1670 гідно з яким кваліфікація когенераційної установки проводиться Держенергоефективності у порядку, встановленому Мінекоенерго.	Директорат з питань формування енерго- та ресурсо-ефективної політики	ІІІ квартал 2020 року
66.	Наказ Міністерства енергетики України «Про затвердження уніфікованої форми акта, що складається за результатами проведення планового (позапланового) заходу державного нагляду (контролю) щодо дотримання суб'єктом господарювання вимог законодавства у сфері електроенергетики та у сфері теплопостачання»	Підвищення готовності устаткування електричних мереж до передавання та розподілу електричної енергії для забезпечення надійного та якісного постачання електричною енергією споживачів	Директорат електро-енергетичного комплексу та розвитку ринку електричної енергії	ІІІ квартал 2020 року

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
до проекту Закону України «Про енергетичну ефективність»

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта	Пояснення змін
Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні»		
Стаття 30. Повноваження в галузі житлово-комунального господарства, побутового, торговельного обслуговування, громадського харчування, транспорту і зв'язку До відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належать: а) власні (самоврядні) повноваження: (...) 23) Відсутній	Стаття 30. Повноваження в галузі житлово-комунального господарства, побутового, торговельного обслуговування, громадського харчування, транспорту і зв'язку До відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належать: а) власні (самоврядні) повноваження: (...) 23) впровадження систем енергетичного менеджменту;	Доповнення переліку повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад впровадженням систем енергетичного менеджменту.
Закон України «Про теплопостачання»		
Стаття 7. Напрямами розвитку систем теплопостачання Основними напрямами розвитку систем теплопостачання є: планування теплопостачання, розроблення та реалізація схем теплопостачання міст та інших населених пунктів України, строк дії яких має бути не менше 5-7 років на основі оптимального поєднання централізованих та автономних систем теплопостачання; (...)	Стаття 7. Напрямами розвитку систем теплопостачання Основними напрямами розвитку систем теплопостачання є: планування теплопостачання, розроблення та реалізація схем теплопостачання міст та інших населених пунктів України, строк дії яких становить не менше 10 років на основі оптимального поєднання централізованих та автономних систем теплопостачання;	Збільшення мінімального строку дії схем теплопостачання міст та інших населених пунктів України
Закон України «Про ринок природного газу»		
Стаття 13¹. Відсутня	Стаття 13¹. Вимоги до платіжних документів	Доповнення Закону вимогами до платіжних документів (квитанцій) на

	(квитанцій), в тому числі щодо інформування з питань енергоефективності 1. Платіжні документи (квитанції) на оплату природного газу, які надаються постачальниками споживачам, повинні містити, зокрема, таку інформацію: номер договору (номер особового рахунку); унікальний код, який використовується для однозначної ідентифікації споживача або точки комерційного обліку (EIC-код); ціни на природний газ; значення попередніх та поточних показів приладів обліку природного газу; період, за який проводиться розрахунок; спосіб оплати за природний газ; термін (строк) оплати рахунку за спожитий природний газ; стан розрахунків споживачем за спожитий природний газ, у тому числі заборгованість з його оплати (у разі її наявності); реквізити для оплати; сума до оплати; розмір пені за порушення строку оплати або штраф; наявність пільг, субсидій; адреси, телефони, веб-сайти для подання заяв, претензій та скарг щодо якості природного газу, його постачання та обслуговування споживачів. 2. Додатково з метою ефективного впровадження інструменту державної підтримки енергоефективності до платіжних	оплату природного газу, в тому числі інформацією з питань енергоефективності. Вимога Директиви ЕС 2012/27/ЕС про енергоефективність
--	---	--

	документів (квитанцій) додається інформація про: можливі заходи з підвищення енергоефективності, які можуть бути впроваджені, та середній відсоток економії за такими заходами; державні цільові, місцеві та інші програми підвищення енергоефективності із зазначенням контактної інформації та порядку одержання додаткової інформації; порівняння поточного споживання природного газу споживачем із споживанням за аналогічний період минулого року (в розрізі місячного споживання), бажано у графічній формі; середньорічний обсяг споживання природного газу споживачем у порівнянні з попереднім періодом (за попередній рік); порівняння обсягів споживання природного газу з іншими споживачами відповідної категорії; якість природного газу, послуг з його постачання; акційні пропозиції; складові частини вартості природного газу (діючі ціни (тарифи), за якими здійснюється розрахунок, із окремим зазначенням елементів таких цін (тарифів)); обсяги споживання природного газу з використанням альтернативних енергетичних одиниць (МДж, кВт·год).”.
Стаття 15. Постачальник "останньої надії" 1. У разі якщо постачальника ліквідовано, визнано	Стаття 15. Постачальник "останньої надії" 1. У разі якщо ліцензію постачальника на Зміни необхідні для уможливлення безперебійного постачання газу

банкрутом, його ліцензію на провадження діяльності з постачання природного газу анульовано або її дію зупинено, а також в інших випадках, передбачених правилами для постачальника "останньої надії", постачання природного газу споживачу здійснюється у порядку, визначеному правилами для постачальника "останньої надії", та на умовах типового договору постачання постачальником "останньої надії", що затверджується Регулятором. Договір постачання між постачальником "останньої надії" і споживачем вважається укладеним з моменту початку фактичного постачання природного газу такому споживачу. Постачальник "останньої надії" визначається Кабінетом Міністрів України строком на три роки за результатами конкурсу, проведеного у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. 2. Постачальник "останньої надії" постачає природний газ споживачу протягом строку, який не може перевищувати 60 діб та триває до кінця календарного місяця, що настає за місяцем початку фактичного постачання природного газу споживачу постачальником "останньої надії". Після закінчення цього строку постачальник "останньої надії" зобов'язаний припинити постачання природного газу споживачу. Постачальник "останньої надії" має право припинити постачання природного газу споживачу до закінчення вищезазначеного строку у разі невиконання цим споживачем обов'язку щодо повної та своєчасної оплати вартості природного газу, який постачається	провадження діяльності з постачання природного газу анульовано або її дію зупинено, постачальник повідомив споживача про неможливість продовження постачання у зв'язку з початком процедури ліквідації або відкриттям провадження у справі про банкрутство, а також в інших випадках, передбачених правилами для постачальника "останньої надії", постачання природного газу споживачу здійснюється у порядку, визначеному правилами для постачальника "останньої надії", та на умовах типового договору постачання постачальником "останньої надії", що затверджується Регулятором. Договір постачання між постачальником "останньої надії" і споживачем вважається укладеним з моменту початку фактичного постачання природного газу такому споживачу. При цьому для укладення такого договору сам споживач або у випадку побутового споживача – оператор газорозподільної системи, у межах території ліцензованої діяльності якого знаходиться об'єкт газоспоживання такого споживача, зобов'язаний передати постачальнику «останньої надії» таку інформацію у формі та у строки, визначені у правилах для постачальника «останньої надії»: 1) про побутового споживача: ЕІС-код; прізвище, ім'я та по батькові; реєстраційний номер облікової картки платника податків і серію та номер паспорта	постачальником «останньої надії»
--	---	---

постачальником "останньої надії", відповідно до типового договору постачання постачальником "останньої надії". 3. Ціна природного газу, що постачається постачальником "останньої надії", не повинна обмежувати конкуренцію на ринку природного газу і встановлюється на підставі правил для визначення ціни природного газу, що постачається постачальником "останньої надії", що затверджуються Регулятором. 4. Регулятор затверджує правила для постачальника "останньої надії" і типовий договір постачання природного газу постачальником "останньої надії" після консультацій з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства. 5. Постачальник, визначений Кабінетом Міністрів України як постачальник "останньої надії", веде окремий облік господарської діяльності постачальника "останньої надії". 6. Постачальник "останньої надії" готує та розміщує на своєму веб-сайті щорічний звіт про господарську діяльність постачальника "останньої надії", який має містити інформацію про кількість споживачів постачальника, "останньої надії", загальний обсяг поставленого природного газу та середню тривалість постачання.	громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття ресстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті, - серію та/або номер паспорта громадянина України); поштову адресу; 2) про споживача, що не належить до категорії побутових; EIC-код; назву непобутового споживача; код ЄДРПОУ; поштову адресу. Постачальник "останньої надії" визначається Кабінетом Міністрів України строком на три роки за результатами конкурсу, проведеного у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. 2. Постачальник "останньої надії" постачає природний газ споживачу протягом строку, який не може перевищувати 60 діб на рік. Після закінчення цього строку постачальник "останньої надії" зобов'язаний припинити постачання природного газу споживачу. Постачальник "останньої надії" має право припинити постачання природного газу споживачу до закінчення вищезазначеного строку у разі невиконання цим споживачем обов'язку щодо повної та своєчасної оплати вартості природного газу, який постачається постачальником "останньої надії", відповідно до
---	--

	типового договору постачання постачальником "останньої надії". 3. Ціна природного газу, що постачається постачальником "останньої надії", не повинна обмежувати конкуренцію на ринку природного газу і встановлюється на підставі правил для визначення ціни природного газу, що постачається постачальником "останньої надії", що затверджуються Регулятором. 4. Регулятор затверджує правила для постачальника "останньої надії" і типовий договір постачання природного газу постачальником "останньої надії" після консультацій з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства. 5. Постачальник, визначений Кабінетом Міністрів України як постачальник "останньої надії", веде окремий облік господарської діяльності постачальника "останньої надії". 6. Постачальник "останньої надії" готує та розміщує на своєму веб-сайті щорічний звіт про господарську діяльність постачальника "останньої надії", який має містити інформацію про кількість споживачів постачальника "останньої надії", загальний обсяг поставленого природного газу та середню тривалість постачання.
Закон України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» Стаття 22. Відповідальність за порушення законодавства у сферах енергетики та комунальних послуг 1. Суб'єкти господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та	Стаття 22. Відповідальність за порушення законодавства у сферах енергетики та комунальних послуг 1. Суб'єкти господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та
	Запровадження відповідальності суб'єктів господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, за порушення вимог Закону України «Про енергетичну ефективність».

комунальних послуг, несуть відповідальність за правопорушення у сферах енергетики та комунальних послуг, визначені законами України "Про природні монополії", "Про комбіноване виробництво теплової та електричної енергії (когенерацію) та використання скидного енергопотенціалу", "Про ринок електричної енергії", "Про ринок природного газу", "Про трубопровідний транспорт", "Про теплопостачання", "Про питну воду та питне водопостачання", "Про державне регулювання у сфері комунальних послуг" та іншими законами, що регулюють відносини у відповідних сферах. (...)	комунальних послуг, несуть відповідальність за правопорушення у сферах енергетики та комунальних послуг, визначені законами України "Про природні монополії", "Про комбіноване виробництво теплової та електричної енергії (когенерацію) та використання скидного енергопотенціалу", "Про ринок електричної енергії", "Про ринок природного газу", "Про трубопровідний транспорт", "Про теплопостачання", "Про питну воду та питне водопостачання", "Про державне регулювання у сфері комунальних послуг", "Про енергетичну ефективність" та іншими законами, що регулюють відносини у відповідних сферах. (...)	
Стаття 57¹. Відсутня	Закон України «Про ринок електричної енергії» Стаття 57¹. Вимоги до платіжних документів (квитанцій), в тому числі щодо інформування з питань енергоефективності 1. Платіжні документи (квитанції) на оплату електричної енергії, які надаються електропостачальниками споживачам, повинні містити, зокрема, таку інформацію: номер договору (номер особового рахунку); ціни на електричну енергію, у тому числі диференційовані ціни та критерії диференціації; визначена в ліцензії на провадження	Доповнення Закону вимогами до платіжних документів (квитанцій), які надаються електропостачальниками споживачам, в тому числі щодо інформування з питань енергоефективності. Вимога Директиви ЄС 2012/27/ЄС про енергоефективність

господарської діяльності з розподілу (передачі) електричної енергії території здійснення діяльності оператора системи розподілу, доступ до якої має електропостачальник і на якій пропонує відповідну комерційну пропозицію;

значення попередніх та поточних показів засобу вимірювання, у тому числі за періодами часу доби у разі розрахунків за тарифами, диференційованими за періодами часу доби; період, за який проводиться розрахунок; спосіб оплати електричної енергії; термін (строк) оплати рахунку за спожиту електричну енергію;

стан розрахунків споживачем за спожиту електричну енергію, у тому числі заборгованість з її оплати (у разі її наявності); реквізити для оплати; сума до оплати; розмір пені за порушення строку оплати або штрафу;

наявність пільг, субсидій; адреси, телефони, веб-сайти для подання заяв, претензій та скарг щодо якості електропостачання та надання повідомлень про загрозу для безпеки експлуатації електросистем.

2. Додатково з метою ефективного впровадження інструменту державної підтримки енергоефективності до платіжних документів (квитанцій) додається інформація про:

можливі заходи з підвищення

	енергоефективності, які можуть бути впроваджені, та середній відсоток економії за такими заходами; державні цільові, місцеві та інші програми підвищення енергоефективності із зазначенням контактної інформації та порядку одержання додаткової інформації; порівняння поточного споживання електричної енергії споживачем із споживанням за аналогічний період минулого року (в розрізі місячного споживання), бажано у графічній формі; середньорічний обсяг споживання електричної енергії споживачем у порівнянні з попереднім періодом (за попередній рік); порівняння обсягів споживання електричної енергії з іншими споживачами відповідної категорії; якість послуг постачання електричної енергії; акційні пропозиції; складові частини вартості електричної енергії (діючі ціни (тарифи), за якими здійснюється розрахунок, із окремим зазначенням елементів таких цін (тарифів)); графіки споживання електричної енергії за період розрахунку.
Закон України «Про енергетичну ефективність будівель»	Стаття 15-1. Стратегія термомодернізації будівель 1. Для забезпечення стратегічного планування та реалізації довгострокових цілей
Стаття 15-1. Відсутня	Імплементация вимог статті 4 Директиви 2012/27/ЕС щодо розробки стратегій термомодернізації будівель.

у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель Кабінетом Міністрів України затверджується Стратегія термомодернізації будівель (далі - Стратегія). Стратегія затверджується на період до 2050 року, поширюється на житлові будівлі та будівлі, які часто відвідують громадяни, усіх форм власності (далі – національний фонд будівель).

2. Стратегія містить:

- 1) огляд національного фонду будівель;
- 2) аналіз проблем у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель;
- 3) довгострокові та проміжні цілі з підвищення енергетичної ефективності будівель та зниження викидів парникових газів. Довгострокові цілі встановлюються на період до 2050 року, проміжні цілі встановлюються на періоди до 2030 року та до 2040 року;
- 4) напрями державної політики та заходи, які направлені на:
 - будівлі з найвищим питомим енергоспоживанням;
 - запобігання поширенню та подолання енергетичної бідності, підтримку споживачів житлово-комунальних послуг, що потребують соціального захисту, у здійсненні енергоефективних заходів;
 - стимулювання до здійснення термомодернізації будівель;
 - забезпечення ринкових механізмів здійснення термомодернізації будівель;

здійснення енергоефективних заходів у будівлях, які часто відвідують громадяни, що перебувають у державній чи комунальній власності;

просування технологій для управління енергоспоживанням в будівлях та в територіальних громадах;

покращення якості професійної (професійно-технічної) підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації осіб в сферах будівництва та забезпечення енергетичної ефективності будівель;

стимулювання до запровадження заходів, направлених на забезпечення адаптації будівель до зміни клімату;

створення умов та запровадження необхідних механізмів для залучення інвестицій у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель;

5) розрахунок очікуваного обсягу економії енергії, обсягу зниження викидів парникових газів та інших результатів впровадження енергоефективних заходів, які пов'язані з підвищенням безпеки, покращенням повітряно-теплогового режиму та рівня освітлення в будівлях;

6) інші відомості та заходи, які направлені на досягнення цілей встановлених в Стратегії.

3. Стратегія переглядається кожні три роки із урахуванням результатів моніторингу Стратегії. Складовою частиною Стратегії є план заходів з її реалізації.

Протягом трьох місяців 3 дня

затвердження (перегляду) Стратегії центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель, подає її до Секретаріату Енергетичного Співтовариства.

4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, здійснює моніторинг реалізації Стратегії. Порядок здійснення моніторингу Стратегії затверджується Кабінетом Міністрів України.

5. 3 метою забезпечення функціонування систем енергоменеджменту будівель та реалізації Стратегії термомодернізації будівель створюється та використовується база даних національного фонду будівель (далі - База даних будівель). База даних будівель формується та ведеться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, та оприлюднюється на офіційному веб-сайті зазначеного органу.

3 моменту створення Національної системи енергетичного моніторингу інформація з Бази даних будівель включається до цієї системи та формується і ведеться

відповідно до законодавства.

Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, асоціації об'єднань співвласників багатоквартирного будинку та управителі багатоквартирних будинків, суб'єкти господарювання надають центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива необхідні відомості для формування та ведення Баз даних будівель.

Порядком формування та ведення Баз даних будівель, що затверджується Кабінетом Міністрів України, встановлюються:

етапність її наповнення;
правила застосування єдиного адресно-геоінформаційного ідентифікатора будівель;
порядок надання інформації для наповнення Баз даних будівель та її оприлюднення, правила обміну інформації з Державним реєстром речових прав на нерухоме майно, Єдиною державною електронною системою у сфері будівництва та іншими базами даних та реєстрами;
порядок обміну інформацією між системами енергетичного менеджменту будівель, з іншими системами енергоменеджменту та її регулярного оприлюднення у вигляді відкритих даних;

	примірні паспорти наборів відкритих даних, що охоплюються Базою даних будівель; особливості державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, що є у спільній власності співвласників багатоквартирного будинку.	
Стаття 15-2. Відсутня	Стаття 15-2. Зразкова роль центральних органів виконавчої влади у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель 1. 3 метою забезпечення зразкової ролі центральних органів виконавчої влади у підвищенні енергетичної ефективності будівель, Кабінет Міністрів України встановлює цільовий показник економії енергії в будівлях центральних органів виконавчої влади (далі – цільовий показник економії енергії в будівлях). Цільовий показник економії енергії в будівлях розраховується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель. Цільовий показник економії енергії в будівлях виражається в показниках первинного та кінцевого споживання енергії, та встановлюється в обсязі річного зменшення споживання енергії, який можна отримати в результаті приведення рівня енергетичної ефективності не менше ніж 1% від загальної площі таких будівель до мінімальних вимог до енергетичної ефективності будівель. Методика розрахунку цільового показника	Імплементація вимог статті 5 Директиви 2012/27/ЕС щодо зразкової ролі центральних органів виконавчої влади у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель.

економії енергії в будівлях центральних органів виконавчої влади розробляється та затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель, з урахуванням вимог актів законодавства Європейського Союзу, нормативно-правової бази Енергетичного Співтовариства.

2. Вимога по досягненню цільового показника економії енергії в будівлях, поширюється на будівлі, які одночасно відповідають таким ознакам:

1) перебувають у державній чи комунальній власності;

2) в них розміщується апарат центральних органів виконавчої влади;

3) опалювана площа будівлі або частини будівлі, в якій розміщено апарат центральних органів виконавчої влади, складає більше 250 квадратних метрів;

4) рівень енергетичної ефективності будівель станом на дату набрання чинності цим Законом не відповідає мінімальним вимогам до енергетичної ефективності будівель.

3. Вимога по досягненню цільового показника економії енергії в будівлях не поширюється на будівлі, які:

1) віднесені до об'єктів культурної спадщини;

2) використовуються під час богослужінь, релігійних обрядів і церемоній;

3) забезпечують діяльність Збройних сил України або інших органів державної влади, що забезпечують формування державної політики та реалізацію функцій із забезпечення національної безпеки та оборони.

4. З метою досягнення цільового показника економії енергії в будівлях центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель спільно з іншими центральними органами виконавчої влади щорічно до 30 травня формує план підвищення рівня енергоефективності будівель на наступний календарний рік із зазначенням джерел фінансування таких заходів.

План підвищення рівня енергоефективності будівель центральних органів виконавчої влади затверджується Кабінетом Міністрів України.

5. На виконання Плану підвищення рівня енергоефективності будівель центральні органи виконавчої влади забезпечують здійснення заходів, що визначені в статті 12 цього Закону та інші заходи, не заборонені законодавством.

6. Досягнення цільового показника економії енергії в будівлях здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, коштів, залучені на безоплатній та безповоротній основі (в тому числі грантів) або коштів, залучених з будь-яких інших джерел, не заборонених законодавством.

7. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, здійснює моніторинг досягнення цільового показника економії енергії в будівлях та подає щороку до 10 (десятого) числа третього місяця, що настає за звітним періодом, Кабінету Міністрів України зведену інформацію про результати.

Моніторинг стану досягнення цільового показника економії енергії в будівлях здійснюється у порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель.

Для забезпечення здійснення моніторингу за досягненням цільового показника економії енергії в будівлях формується база даних будівель, які перебувають у власності, володінні, користуванні центральних органів виконавчої влади (далі – база даних будівель центральних органів виконавчої влади) з урахуванням вимог, визначених у частинах другій та третій цієї статті.

База даних будівель центральних органів виконавчої влади є складовою бази даних національного фонду будівель та формується відповідно до порядку, визначеного у частині п'ятій статті 15¹ цього Закону.

Центральні органи виконавчої влади

	забезпечують своєчасне подання відомостей для внесення до бази даних будівель центральних органів виконавчої влади. 7. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, повідомляє Секретаріат Енергетичного Співтовариства про досягнення цільового показника економії енергії з урахуванням вимог актів законодавства Європейського Союзу, Енергетичного Співтовариства кожні три роки до 30 квітня.	
Закон України «Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання» Стаття 8. Рахунки на оплату комунальних послуг та облікова інформація (...) 3. Рахунок на оплату комунальної послуги повинен містити, зокрема, таку інформацію: 1) найменування та платіжні реквізити виконавця комунальної послуги; 2) адресна інформація, найменування або прізвище, ім'я та по батькові споживача, або абонентський номер споживача, визначений договором про надання комунальної послуги, який дає згоду ідентифікувати виконавцю або іншій особі, що здійснює розподіл комунальних послуг;	Стаття 8. Рахунки на оплату комунальних послуг та облікова інформація (...) 3. Рахунок на оплату комунальної послуги повинен містити, зокрема, таку інформацію: 1) найменування та платіжні реквізити виконавця комунальної послуги; 2) адресна інформація, найменування або прізвище, ім'я та по батькові споживача, або абонентський номер споживача, визначений договором про надання комунальної послуги, який дає згоду ідентифікувати споживача виконавцю або іншій особі, що здійснює розподіл обсягів комунальних послуг;	Доповнення Закону вимогами до рахунків на оплату комунальної послуги, в тому числі інформацією з питань енергоефективності. Вимога Директиви ЕС 27/2012/ЕС про енергоефективність для забезпечення більш прозорості та повної інформацією споживачів щодо послуг, які їм надаються.

3) період, за який здійснюється нарахування; 4) загальна сума до сплати; 5) поле для внесення споживачем показань вузлів розподільного обліку/приладів - розподільовачів теплової енергії (якщо згідно із законом або договором такі показання знімає споживач);	3) період, за який здійснюється нарахування; 4) загальна сума до сплати; 5) поле для внесення споживачем показань вузлів розподільного обліку/приладів - розподільовачів теплової енергії (якщо згідно із законом або договором такі показання знімає споживач);
6) обсяг спожитої теплової енергії та води за поточний період, визначений згідно з вимогами статей 9-11 цього Закону, а також показання відповідних вузлів обліку (у разі відсутності вузлів обліку теплової енергії - приладів - розподільовачів теплової енергії), на основі яких цей обсяг визначено, застосоване розрахункове або середнє споживання;	6) обсяг спожитої теплової енергії та води за поточний період, визначений згідно з вимогами статей 9-11 цього Закону, а також показання відповідних вузлів обліку (у разі відсутності вузлів обліку теплової енергії - приладів - розподільовачів теплової енергії), на основі яких цей обсяг визначено, застосоване розрахункове або середнє споживання;
7) діючі ціни та тарифи на комунальні послуги;	7) діючі ціни та тарифи на комунальні послуги;
8) стан розрахунків споживачем за спожиту комунальну послугу, у тому числі заборгованість з оплати послуги (у разі її наявності), періоди, в яких виникла така заборгованість, відомості про обчислення її розміру, пільги/субсидії (у разі їх надання/призначення);	8) стан розрахунків споживачем за спожиту комунальну послугу, у тому числі заборгованість з оплати послуги (у разі її наявності), періоди, в яких виникла така заборгованість, відомості про обчислення її розміру, пільги/субсидії (у разі їх надання/призначення);
9) середній обсяг споживання та середній розмір плати за комунальну послугу іншими споживачами відповідної категорії (у тому числі в розрізі класів будівель), яким комунальну	9) середній обсяг споживання та середній розмір плати за комунальну послугу іншими споживачами відповідної категорії (у тому числі в розрізі класів будівель), яким комунальну

надає цей виконавець, визначені за методикою розподілу між споживачами обсягів спожитих у будівлі комунальних послуг, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства; 10) рекомендації щодо можливих заходів з підвищення енергоефективності будівель, інформація про державні цілові та інші програми підвищення енергоефективності, контактна інформація та порядок одержання додаткової інформації.	послугу надає цей виконавець, визначені за методикою розподілу між споживачами обсягів спожитих у будівлі комунальних послуг, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства; 10) рекомендації щодо можливих заходів з підвищення енергоефективності будівель, інформація про державні цілові та інші програми підвищення енергоефективності, контактна інформація та порядок одержання додаткової інформації;
11) відсутній;	11) спосіб оплати комунальної послуги;
12) відсутній;	12) розмір пені за порушення строку оплати комунальної послуги;
13) відсутній;	13) якість комунальної послуги;
14) відсутній;	14) адреси, телефони, веб-сайти для подання заяв, претензій та скарг щодо якості комунальної послуги;
15) відсутній;	15) складові частини вартості комунальної послуги (діючі ціни (тарифи), за якими здійснюється розрахунок, із окремим зазначенням елементів таких цін (тарифів));
16) відсутній.	16) обсяг споживання комунальної послуги
3	використанням альтернативних

енергетичних одиниць (МДж, кВт·год).	
Кодекс України про адміністративні правопорушення	
Стаття 98-1. Відсутня	Стаття 98-1. Порушення вимог законодавства щодо проведення обов'язкового енергетичного аудиту Порушення суб'єктами великого підприємництва, а також іншими суб'єктами господарювання у випадку отримання державної підтримки на здійснення заходів з енергоефективності вимог Закону України «Про енергетичну ефективність» щодо проведення обов'язкового енергетичного аудиту, тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб таких суб'єктів у розмірі п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.
Стаття 218. Адміністративні комісії	Стаття 218. Адміністративні комісії Адміністративні комісії при виконавчих органах міських рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 45, 46, 92, 99, 103-1, 103-2, 104, 104-1, статтею 136 (за вчинення порушень на автомобільному транспорті), статтями 138, 141, 142, 149-152, частиною першою статті 154, статтями 155, 155-2, частиною другою статті 156, частинами першою - четвертою статті 156-1, статтями 156-2, 159, частиною першою статті 163-17, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, міської ради), статтею 179, (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб,
Стаття 98-1. Відсутня	Запровадження штрафних санкцій за порушення вимог Закону України «Про енергетичну ефективність» щодо обов'язковості енергетичних аудитів.
Стаття 218. Адміністративні комісії	Регулювання адміністрування запровадження штрафних санкцій за порушення вимог Закону України «Про енергетичну ефективність» щодо обов'язковості енергетичних аудитів.

які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, статтею 181-1, частиною першою статті 182, статтями 183, 185-12, 186, 189, 189-1, 212-1 цього Кодексу. Адміністративні комісії при виконавчих органах сільських, селищних рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 92, статтею 99 (коли правопорушення вчинено громадянином), статтями 103-1, 103-2, 104, статтею 136 (за вчинення порушень на автомобільному транспорті), статтями 141, 142, 150-152, статтями 155, 155-2, частиною другою статті 156, частинами першою - четвертою статті 156-2, 159, частиною першою статті 163-17, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, частиною першою статті 182, статтями 183, 186, 212-1 цього Кодексу.	неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, статтею 181-1, частиною першою статті 182, статтями 183, 185-12, 186, 189, 189-1, 212-1 цього Кодексу. Адміністративні комісії при виконавчих органах сільських, селищних рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 92, статтею 98-1, статтею 99 (коли правопорушення вчинено громадянином), статтями 103-1, 103-2, 104, статтею 136 (за вчинення порушень на автомобільному транспорті), статтями 141, 142, 150-152, статтями 155, 155-2, частиною другою статті 156, частинами першою - четвертою статті 156-1, статтями 156-2, 159, частиною першою статті 163-17, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, частиною першою статті 182, статтями 183, 186, 212-1 цього Кодексу.	Врегулювання адміністрування запровадження штрафних санкцій за порушення вимог Закону України «Про енергетичну ефективність» щодо обов'язковості енергетичних аудитів.
Стаття 219. Виконавчі комітети (виконавчі органи) сільських, селищних, міських рад Виконавчі комітети (а в населених пунктах, де не створено виконавчих комітетів, - виконавчі органи, що виконують їх повноваження) сільських, селищних, міських рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 92, 99 (якщо	Стаття 219. Виконавчі комітети (виконавчі органи) сільських, селищних, міських рад Виконавчі комітети (а в населених пунктах, де не створено виконавчих комітетів, - виконавчі органи, що виконують їх повноваження) сільських, селищних, міських рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 92, 98-1, 99 (якщо	Врегулювання адміністрування запровадження штрафних санкцій за порушення вимог Закону України «Про енергетичну ефективність» щодо обов'язковості енергетичних аудитів.

правопорушення вчинено громадянином), статтею 104, частинами першою, третьою та шостою статті 122 (в частині порушення правил зупинки, стоянки транспортних засобів у межах відповідного населеного пункту, зафіксованого в режимі фотозйомки (відеозапису), статтями 127-2, 141, 142, 152, частинами першою - п'ятою та восьмою статті 152-1, статтею 159, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, частиною першою статті 182, статтями 183, 197, 198 цього Кодексу. (...)	правопорушення вчинено громадянином), статтею 104, частинами першою, третьою та шостою статті 122 (в частині порушення правил зупинки, стоянки транспортних засобів у межах відповідного населеного пункту, зафіксованого в режимі фотозйомки (відеозапису), статтями 127-2, 141, 142, 152, частинами першою - п'ятою та восьмою статті 152-1, статтею 159, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, частиною першою статті 182, статтями 183, 197, 198 цього Кодексу. (...)	Стаття 221. Районні, районні у місті, міські чи міськрайонні суди (судді) Судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою - четвертою та сьомою статті 41, статтями 41-1 - 41-3, 42-1, 42-2, частиною першою статті 44, статтями 44-1, 44-3, 46-1, 46-2, 51, 51-2, 51-4, частинами другою, четвертою та п'ятою статті 85, статтями 85-1, 88 - 88-2, 89, 90, 91, 91-5, 92-1, 96-2, 98, 98-1, 101-103, 103-3, частиною першою статті 106-1, статтями 106-2, 107-1, частиною другою статті 112, частинами четвертою, сьомою і дев'ятою статті 121, частиною четвертою статті 122, статтями 122-2,	Врегулювання адміністрування запровадження штрафних санкцій за порушення вимог Закону України «Про енергетичну ефективність» щодо обов'язковості енергетичних аудитів.
---	---	---	---

122-4, 122-5, частинами другою і третьою статті 123, статтею 124, частиною третьою статті 126, частиною четвертою статті 127, статтею 127-1, статтею 130, частиною третьою статті 133, статтями 135-1, 139, частиною четвертою статті 140, статтями 146, 149-1, частиною другою статті 154, статтею 155-1, частинами першою, третьою і четвертою статті 156, статтями 156-4, 160, 162, 162-1, 162-3, 163-1 - 163-4, частиною другою статті 163-7, статтями 163-12, частинами другою і третьою статті 163-17, статтями 164, 164-3, 164-5-164-13, частини третя - шоста статті 164-14, статті 164-15-164-19, 166-1 - 166-4, частинами першою, другою, дев'ятою та десятою статті 166-6, 166-8 - 166-12, 166-14 - 166-18, 166-21, 166-22, 166-23, 166-24, 166-25, 166-27, 171-2, 172-4 - 172-20, 173 - 173-2, 173-4, 174, 177-2, частиною третьою статті 178, статтею 180-1, частинами першою, другою і третьою статті 181, частиною другою статті 182, статтями 183-1 - 185-11, 185-13, 186-1, 186-5 - 186-8, 187, 188, 188-1, 188-13 (крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог державного виконавця), 188-14, 188-16, 188-17, 188-19, 188-22, 188-25, 188-27, 188-28, 188-31, 188-32, 188-33, 188-34, 188-35, 188-38, 188-39, 188-40, 188-41, 188-45, 188-46, 188-47, 188-48, 188-49, 188-50, 188-54, 188-55, частиною першою статті 189-1, статтями 189-3, 190, 191, 193, 195-1 - 195-6, статтями 204-1, 204-3, 206-1, 212-2 - 212-24 цього Кодексу, а також справи про адміністративні правопорушення, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років.	122-4, 122-5, частинами другою і третьою статті 123, статтею 124, частиною третьою статті 126, частиною четвертою статті 127, статтею 127-1, статтею 130, частиною третьою статті 133, статтями 135-1, 139, частиною четвертою статті 140, статтями 146, 149-1, частиною другою статті 154, статтею 155-1, частинами першою, третьою і четвертою статті 156, статтями 156-4, 160, 162, 162-1, 162-3, 163-1 - 163-4, частиною другою статті 163-7, статтями 163-12, частинами другою і третьою статті 163-17, статтями 164, 164-3, 164-5-164-13, частини третя - шоста статті 164-14, статті 164-15-164-19, 166-1 - 166-4, частинами першою, другою, дев'ятою та десятою статті 166-6, 166-8 - 166-12, 166-14 - 166-18, 166-21, 166-22, 166-23, 166-24, 166-25, 166-27, 171-2, 172-4 - 172-20, 173 - 173-2, 173-4, 174, 177-2, частиною третьою статті 178, статтею 180-1, частинами першою, другою і третьою статті 181, частиною другою статті 182, статтями 183-1 - 185-11, 185-13, 186-1, 186-5 - 186-8, 187, 188, 188-1, 188-13 (крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог державного виконавця), 188-14, 188-16, 188-17, 188-19, 188-22, 188-25, 188-27, 188-28, 188-31, 188-32, 188-33, 188-34, 188-35, 188-38, 188-39, 188-40, 188-41, 188-45, 188-46, 188-47, 188-48, 188-49, 188-50, 188-54, 188-55, частиною першою статті 189-1, статтями 189-3, 190, 191, 193, 195-1 - 195-6, статтями 204-1, 204-3, 206-1, 212-2 - 212-24 цього Кодексу, а також справи про адміністративні правопорушення, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років.
--	--

Стаття 255. Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення	Стаття 255. Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення	Визначення переліку осіб, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення у разі порушення вимог Закону України «Про енергетичну ефективність» щодо обов'язковості енергетичних аудитів.
(...) 2) посадові особи, уповноважені на те виконавчими комітетами (а у населених пунктах, де не створено виконавчих комітетів, - виконавчими органами, що виконують їх повноваження) сільських, селищних, міських рад (частини перша - четверта статті 41, статті 44-3, 96-2, 103-1, 103-2, 103-3, 104, частина перша статті 106-1, статті 106-2, 127-2, 149 - 152, - п'ята статті 152-1, статті 154, 155, 155-2, частини перша - четверта статті 156-1, статті 159 - 160, стаття 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених сільської, селищної, міської ради), статті 183, 185-5, 197, 198);	(...) 2) посадові особи, уповноважені на те виконавчими комітетами (а у населених пунктах, де не створено виконавчих комітетів, - виконавчими органами, що виконують їх повноваження) сільських, селищних, міських рад (частини перша - четверта статті 41, статті 44-3, 96-2, 103-1, 103-2, 103-3, 104, частина перша статті 106-1, статті 106-2, 127-2, 149 - 152, частини третя - п'ята статті 152-1, статті 154, 155, 155-2, частини перша - четверта статті 156-1, статті 156-2, 159 - 160, стаття 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статті 183, 185-1, 186-5, 197, 198);	
{Пункт 2-1 частини першої статті 255 виключено на підставі Закону № 320-VIII від 09.04.2015} 2-2) голова, заступник голови, секретар, інші члени виборчої комісії, комісії з референдуму (статті 212-7, 212-9, 212-11 - 212-20, 212-22-212-24); 2-3) кандидати, уповноважені особи, офіційні спостерігачі (статті 212-16 - 212-18, 212-20, 212-22-212-24);	{Пункт 2-1 частини першої статті 255 виключено на підставі Закону № 320-VIII від 09.04.2015} 2-2) голова, заступник голови, секретар, інші члени виборчої комісії, комісії з референдуму (статті 212-7, 212-9, 212-11 - 212-20, 212-22-212-24); 2-3) кандидати, уповноважені особи, офіційні спостерігачі (статті 212-16 - 212-18, 212-20, 212-22-212-24);	
2-4) посадові особи, уповноважені на те	2-4) посадові особи, уповноважені на те	

обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями (стаття 149-1); 2-5) посадові особи, уповноважені на те місцевими державними адміністраціями (статті 96-2, 197, 198); 2-6) відсутній.	обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями (стаття 149-1); 2-5) посадові особи, уповноважені на те місцевими державними адміністраціями (статті 96-2, 197, 198); 2-6) посадові особи, уповноважені на те виконавчими комітетами сільських, селищних, міських рад або місцевими державними адміністраціями (стаття 98-1).
---	---

В.о. Генерального директора Директорату
з питань формування енерго-
та ресурсоефективної політики
Міністерства енергетики України

Вікторія ГНАТОВСЬКА

«__» _____ 2020 р.

МІНІСТЕРСТВО ЕНЕРГЕТИКИ ТА ВУГІЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України "Про енергетичну ефективність"

02.10.2020 | 10:27

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України «Про енергетичну ефективність»

Міністерство енергетики України оголошує про опублікування проекту Закону України «Про енергетичну ефективність» на офіційному веб-сайті Міненерго в мережі Інтернет – <http://mpe.kmu.gov.ua/>, розділ «Нормативно-правова база», підрозділ «Регуляторні акти».

Підвищення енергоефективності є необхідним елементом для зростання енергонезалежності країни та скорочення енергоємності економіки. Наразі, показник енергоємності ВВП за паритетом купівельної спроможності в Україні втричі вище ніж у більшості країн Європи.

Проект Закону України «Про енергетичну ефективність» (далі – проект закону) передбачає встановлення правових, економічних та організаційних засад діяльності у сфері забезпечення енергетичної ефективності, забезпечення здійснення енергоефективних заходів, які проводитимуться під час виробництва, транспортування, передачі, розподілу, постачання та споживання енергії. Проект закону спрямований на виконання міжнародних зобов'язань України в рамках Договору про заснування Енергетичного Співтовариства.

Зауваження та пропозиції до проекту Закону приймаються в письмовому вигляді та електронною поштою протягом місяця за адресою: Міністерство енергетики України, 01601 вул. Хрещатик, 30; e-mail: oksana.kolosova@mev.gov.ua.

Документи:

1. [Проект Закону](#)
2. [Порівняльна таблиця](#)
3. [Аналіз регуляторного впливу](#)

« [повернутись](#) »

Постійна www-адреса статті:

http://mpe.kmu.gov.ua/minugol/control/publish/article?art_id=245476421